

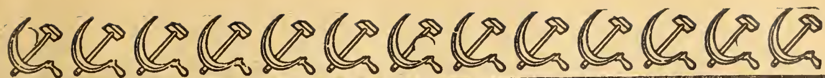
IMPERIALISMIN KÄTYRIT PROLETAARISEN OIKEUDEN EDESSÄ

IMPERIALISMIN KÄTYRIT PROLETAARISEN OIKEUDEN EDESSÄ

NEUVOSTOLIITON PROKURAATTORIN,
TOVERI KRYLENKON SYYTÖSKIRJELMÄ
VASTAVALLANKUMOUKSELLISEN
"TEOLLISUUSPUOLUEEN"
JOHTAJIA VASTAAN

Vapauden Kirjapaino, Sudbury, Ontario, Can., 1931

ALKULAUSE

Viime marraskuun lopulla tiedottivat sähkösanomat Moskovasta, että siellä oli alkanut suuri oideukenkäynti venäläisiä vastavallankumouksellisia, niin kutsutun "Teollisuuspuolueen" johtajia vastaan. Syytettyjen penkillä istui vallankumouksen korkeimman tuomioistuimen tutkittavina ja tuomittavina kahdeksän venäläistä insinööriä, jotka olivat olleet korkeissa neuvostoviroissa, mutta sen sijaan että olisivat edistäneet suuremmoisen viisivuotissuunnitelman toteuttamista, olivat tehneet kaikkensa tuhotakseen Neuvostoliiton proletariaatin ja köyhäin talonpoikain rakennustyön saavutukset.

Kirjaimellisesti koko maailma seurasi jännittyneenä oikeusjutun kulkua. Mitä pitemmälle se jatkui sitä selvämmäksi kävi, ettei se ollut ainoastaan oikeudenkäyntiä Lokakuun vallankumouksen sisäisiä vihollisia vastaan, vaan että se oli vallankumouksen oikeudenkäyntiä kansainvälistä vastavallankumousta vastaan. Salaman tavoin heittivät noiden kahdeksan syytetyn insinöörin kertomukset valaistusta niihin sotavalmisteluihin, joita imperialistisen maailman hallitukset ja kapitalistit pitävät yllä Neuvostoliittoa vastaan, työläisten ja talonpoikain vallan tuhoamiseksi. Siinä syy siihen mielenkiintoon, jolla koko kapitalistinen maailma paljasti kapitalististen hallitusten kortit.

Huolimatta kotoisten vastavallankumouksellisten tuhotöistä rakentaa Neuvostoliiton työtätekevä kansa innostuksella, jonka vertaista ei maailman historia ole nähnyt, menestyksellisesti sosialismia. Ainoa, mikä voi tuon voitokkaan sosialismin rakennustyön tuhota, on imperia-

listien hyökkäyssota Neuvostoliittoa vastaan. Moskovan oikeusjuttu paljasti imperialistien sotavalmistelut, mutta ne ovat siitä huolimatta yhä edelleenkin käynnissä. Kaikkien kapitalistimaiden työtätekevien ensimmäinen ja tärkein kansainvälinen velvollisuus tällä hetkellä on kaikin käytettävissään olevin keinoin puolustaa Neuvostoliittoa maailman imperialismia ja sen sotavalmisteluja vastaan.

Seuraavilla lehdillä esitetään Neuvostoliiton prokuraattorin, toveri Krylenkon, laatima syytöskirjelmä mainittuja kahdeksaa vastavallankumouksellista insinööriä vastaan. Siinä esitetyt syytettyjen tunnustukset antavat selvän kuvan niistä vehkeilyistä, joita kapitalistimaiden valtaluokat hautovat Neuvostoliiton tuhoamiseksi. Olkoot ne Amerikan mantereen suomalaisille työläisille ja pienviljelijöille apuna siinä taistelussa Neuvostoliiton puolustamiseksi, jota heidän osaltaan tulee suorittaa sekä suomalaisten työläisjoukkojen että Amerikan mantereen toiskielisen väestön keskuudessa.

I

Tuholaiskeskuksen toiminta imperialistien kanssa hyökkäyssodan aikaansaamiseksi Neuvostoliittoa vastaan

Yhdistyneen tuholaiskeskuksen synty ja henkilöllinen kokoonpano

Yksi vastavallankumouksellisten järjestöjen tärkeimpiä työntekijöitä, Moskovan teknillisen korkeakoulun professori Leonid Konstantinovits Ramsin omakätisellä allekirjoituksellaan vahvistamassaan todistuksessa 21 päivältä syyskuuta 1930 todistaa:

"Tunnustan itseni syylliseksi osanottoon vastavallankumouksellisten järjestöön "insinöörikeskukseen" (eli "yhdistyneiden insinöörijärjestöjen neuvosto") ja lopullisesti ja päättävästi lopetan kaiken taistelun Neuvostovaltaa vastaan, täydellisesti riisuudun aseista ja julkituon vilpittömän katumukseni, täydestä sydämestäni, tekemieni rikosten johdosta.

Sikäli kun tunnen hajanaisista tiedotuksista, "insinöörikeskuksen" voidaan katsoa syntyneen vuonna 1926. Minkäänlaisia tarkkoja ja yksityiskohtaisia tietoja ei minulla ole, sillä minä aloin ottaa osaa insinöörikeskuksen työhön v. 1927 alussa."

Alkuunpanijana, henkiinherättäjänä ja pääjärjestäjänä "insinöörikeskuksen" muodostamisessa on P. A. Paljtshinski, jonka ohella aktiivisimpina hänen apulaisinaan olivat L. G. Rabinovits ja I. I. Feodorovits. *)

---

*) Paljtshinski on ammuttu OGPU:n kolleegion antaman tuomion perusteella, kulta- ja platinateollisuudessa harjoittamansa tuhotyön takia. Feodorovits on tuomittu hiiliteollisuudessa harjoitamastaan tuhotyöstä. Rabinovits on tuomittu Shahtinskin jutussa 6 vuodeksi ja lisäksi kulta- ja platinateollisuudessa tehdystä tuhotyöstä 10 vuodeksi. Viime mainittuja ei tähän juttuun ole haastettu, koska eivät ole ottaneet osaa vastavallankumouksellisten järjestöjen työhön kahden viimeisen vuoden aikana, jolloin on suoritettu raskaimmat rikokset.

Insinöörikeskuksen, sen alkuperäisessä muodossaan, muodostumisen perusedellytykset esittää syytetty Ramsin seuraavasti:

a) "Eräs monista syistä vallankumouksellisen järjestön syntymiseen on ennenkaikkea poliittiset mielialat entisten insinöörien joukossa. Sillä entiset insinöörit, joukkona katsoen, eivät ole omaksuneet Neuvostojärjestelmää, eikä kommunistisen puolueen periaatteita.

b) Osotetut poliittiset mielialat ovat vakiintuneet sen eroavaisuuden takia joka on insinöörien taloudellisessa ja toiminnallisessa asemassa ennen ja jälkeen lokakuun vallankumousta. Neuvostovallan luonnollinen epäluottamus insinööreihin, poliittinen ja yhteiskunnallinen kontrolli heidän työhönsä nähden on vaikuttanut sen, että insinöörikunta on menettänyt sen käskijäaseman joka oli monilla heistä ennen vallankumousta, samalla kun ylempien insinöörien taloudellinen ja elintaso tuntuvasti huononi.

c) Tuotantolaitosten entisten omistajien vaikutus entisiin insinööreihin, jotka ovat olleet, ja osittain säilyttäneetkin yhteytensä entisten isäntiensä kanssa, on sekin ollut vakituisena kiihottimena taisteluun Neuvostovaltaa vastaan, tarkoituksella saada entisille isännille palautetuksi heidän tuotantolaitoksensa tai ainakin korvauksen niistä.

d) Siirtymiskausi nepistä sosialistiseen hyökkäykseen oli yhtenä syynä, joka herätti aktiivista esiintymistä Neuvostovaltaa vastaan, koska toiveet sen asteettaisesta muuttumisesta ja nepin jatkuvasta kehittymisestä vähitellen murskaantuivat.

e) NKP(b):n sisällä syntynyt taistelu herätti toiveita vastavallankumouksellisten esiintymisten suurempaan menestymiseen "perustuen laskelmat kommunistisen puolueen heikontumiseen taistelun vaikutuksesta".

Samalla hän jatkaa:

f) **"Viha ja kiukku Neuvostovaltaa vastaan kapitalististen maiden puolelta, oli realisena pohjana laskelmille saada aktiivista apua ulkopuolelta, jopa sotaisen interventionkin muodossa ja siten teki mahdolliseksi toivoa vastavallankumouksellisen kaappauksen toteutumista läheisessä tulevaisuudessa",** ja

g) elintason heikkeneminen vuodesta 1927 lähtien, talonpoikaisjoukkojen tyytymättömyys, kriisin oireiden ja taloudellisten vaikeuksien esiintyminen lisääntymisperspektiivineen, loivat maan rajojen sisällä otollisen maaperän vastavallankumoukselliselle kaappaukselle. **Ramsin** ei tässä esitä kuitenkaan pääsyytä, nimittäin, että melkein kaikki "keskuksen" johtomiehet ennen vallankumousta olivat itse suurteollisuuden harjoittajia ja kapitalisteja (Rabinovits) tahi olivat kaikkein korkeimmin maksetuilla käskijäpaikoilla suurteollisuuden harjoittajien palveluksessa, joiden oikeana kätenä he olivat. Mitä tulee "kriiseihin" niin seuraavat tosiasiat osottavat mikä merkitys näiden "kriisien" aikaansaamisessa oli sillä työllä jota tekivät itse syytetyt ja heidän muodostamansa järjestö.

Tuholaisjärjestön henkilöllisen kokoonpanon esittää **Ramsin** seuraavaksi:

"Insinöörikeskukseen kuuluivat:

1) P. A. Paljtshinski koko keskuksen pääjohtaja, jonka tehtävänä oli paitsi koko järjestön työn yleisjohto, myöskin sotilas- ja rahakysymykset ja tärkeimmät ulkomaiset yhteydet.

2) L. G. Rabinovits hiiliteollisuudessa ja teollisuuden sivualoilla sekä teollisuuden yleinen suunnitelma.

3) Insinööri Hrennikov *) metalurgiassa ja metallin valmistusteollisuudessa.

4) Professori Tsharnovski, metallurgiassa ja metallin valmistusteollisuudessa.

5) Insinööri Fedotov tekstiiliteollisuudessa.

6) Insinööri Kuprianov tekstiiliteollisuudessa.

7) Insinööri Laritshev naftatuotannossa ja polttoaine- hankinnassa.

8) Professori L. K. Ramsin, polttotarvehankinnassa ja energetiikassa.

Lisäksi Ramsinin mukaan keskukseen kuului P. I. Krasovski **), joka johti tuhotyötä liikennealalla, vaikka onkin hänen vaikea, "kuten hän itse sanoo" lopullisesti eroittaa itse "keskuksen" jäseniä alansa ryhmien jäsenistä, eikä sen presidiumia ole ollut. Kuitenkin on keskuksella todellisuudessa ollut presidiumi, jonka jäseniä on ollut seuraavat henkilöt: ins. P. A. Paljtshinski, ins. L. G. Rabinovits ja ins. Hrennikov ja Rabinovitsin vangitsemisen jälkeen Ramsinin todistusten mukaan hänen tilalleen astui Fedotov (tunnustukset 21 päivältä lokakuuta). Hieman toisin johtoasemista tuholaisjärjestössä puhuu Laritshev. Yleensä puhuessaan samaten kuin Ramsinkin johtavasta keskuksesta hän lisää:

"Johtava ryhmä itseasiassa hoiti keskuskomitean tehtäviä, johon kuului: Hrennikov, Kalinnikov, Ramsin, minä, Tsharnovski ja Fedotov. Vaikkakaan minkäänlaista puheenjohtajan vaalia ei oltu toimitettu, niin tehtävä periytyi ja laajojen tietojensa takia yleisestä tilanteesta johtoasema siirtyi Hrennikoville. Hänen vangitsemisensa jälkeen järjestö suuresti muuttui ja johto siirtyi Ramsinille" (todistukset 21 p. syyskuuta).

Yhdistyneiden järjestöjen järjestörakenne

Koko tuholaisjärjestön keskuksen järjestörakenne oli Ramsinin mukan seuraava:

"Mahdollisemman suuren konspiratiivisuuden aikaansaamiseksi, koko järjestö oli rakennettu ketjusysteemin periaatteella, nimittäin siten, että eri teollisuuden aloilla oli päärengas, jolla samalla oli alansa keskuksen tehtävät ja vuorostaan järjestivät yhteyden alaspäin, s.o. perussoluihin.

Tämän järjestörakenteen takia eivät eri ketjujen jäsenet tunteneet toisiaan, eikä saman ketjun ylimmät ja alimmat renkaatkaan olleet välittömässä kosketuksessa.

Tällainen yhteyksien ketjumainen järjestelmä takasi mahdollisimman pieniä tappioita järjestölle yksityisten ketjujen kiinnijoutuessa.

Käsitykseni on, että välittömästi keskukseen liittyi Moskovan järjestöstä 40—50 henkeä ja summittainen jäsenmäärä, joka oli suoranaisesti keskuksen ympärillä oli lukumäärältään 400—500 henkeä. Järjestön y-

---

*) Hrennikov on kuollut kuulustelujen aikana.

**) Krasovski on tuomittu 10 v. tuhotyöstä liikenneosastolla eikä häntä samasta syystä, kuin Rabinovitsiakaan, ole haastettu oikeuteen.

leinen jäsenmäärä perusjärjestöjen työntekijät mukaan luettuna nousi noin 2,000 henkeen". (Tunnustukset 21 päivältä syyskuuta).

Eri teollisuuden aloilla ylimpien ketjujen johdossa, paitsi ennen mainittuja syytettyjä, Ramsinin todistusten mukaan oli suuri joukko insinöörejä vuori-, nafta-, metalli-, tekstiili-, kemiallisessa ja muissa teollisuuksissa sekä näitä teollisuuksia johtavissa, tärkeissä neuvostolaitoksissa.

Yleensä voi tehdä johtopäätöksen, sanoo Ramsin, että maataloutta lukuunottamatta, **liiton suunnitelmakomitean ja korkeimman kansantalousneuvoston melkein kaikki johtajavirastot ovat "keskuksen" vaikutuksen alaisia.**

Maatalous taas oli Kondratjevin vastavallankumouksellisen ryhmän vaikutuksen alaisena.

Eri alain keskuksien jäsenet voivat osoittaa paikallisten keskuksien jäseniä, mitkä ovat olleet välittömässä kosketuksessa näiden kanssa". Yleinen kuva ylläolevan perusteella tarpeeksi osottaa tuholaisjärjestön voimaa, joka sille on muodostunut v. 1928 lähtien, ennen Shahtyn jutun alkua, jolloin se kärsi ensimäiset iskut Shahtyn sivuhaaran jäsenten kiinnijoutumisesta hiiliteollisuudessa.

Tuholaiskeskuksen poliittinen ja taloudellinen ohjelma

Poliittinen ja taloudellinen ohjelma tuholaisilla oli seuraava, Ramsin osottaa:

Hallitusmuoto suunniteltiin porvarillisdemokraattiseksi. Tässä kysymyksessä oli kuitenkin useita ehdotuksia, aina monarkian palauttamiseen asti. Kysymystä harkitessa hyljättiin kuitenkin tämä suunnitelma, koska vanha keisarivalta on kokonaan menettänyt arvonantonsa; jonkin uuden itsevaltiuden esittäminen merkitsi vaarallista seikkailua, ja mikä pääasia monarkian palauttaminen kohtaisi ankaraa vastarintaa laajojen väestökerroksien puolelta ja vieroittaisi ne keskuksesta.

Lakia säätäväksi elimeksi suunniteltiin parlamenttia, joka valittaisiin yleisen äänioikeuden perusteella, mutta vissinlaisella monimutkaisella vaalikoneistolla taattaisiin parlamenttiin toivotunlainen kokoonpano.

Kumpikin ehdotus ajateltiin toteutettavaksi uuden järjestelmän lopullisen vakiintumisen jälkeen; ensimäisiksi ajoiksi, vastavallankumouksellisen kaappauksen jälkeen pidettiin välttämättömänä sotilasdiktatuuria.

Teollisuuden alalla oli pääperiaatteena tuotantolaitosten palauttaminen entisille omistajilleen. Tämän toteuttamisessa oli taasen suuria vaikeuksia, sillä suurin osa entisiä tuotantolaitoksia on perinpohjin muuttunut, osa niistä on kokonaan lakkautettu, tai eivät ole käynnissä, päinvastoin taas osa teollisuuslaitoksia ovat siinä määrin laajentuneet tai sitten joutuneet niin perusteellisten muutosten alaisiksi, että niiden arvo on kasvanut moninkertaiseksi. Vihdoin lokakuun vallankumouksen jälkeen on perustettu suuri määrä uusia laitoksia. Sen vuoksi emigrantteina olevien johtavien teollisuuspiirien kanssa oli sovittu omalaatuisesta osakeyhtiöperusteesta, suuresti muuttuneihin tuotantolaitoksiin nähden, korvaten ne anta-

malla vastaavan määrän osakkeita lopetettujen, taikka suuresti muuttuneiden tuotantolaitosten entisille omistajille. Koska summittainen pääoman määrä on huomattavasti kasvanut vasta vallankumoukselliseen kaappaukseen mentäessä jos verrataan kapitaalin määrää ennen vallankumousta olleeseen arvoon niin monimutkaisten toimenpiteiden kautta tätä tietä jäi mahdollisuus jättää valtion käsiin huomattava määrä osakkeita senkin jälkeen, kun entiset omistajat olivat saaneet korvauksen. Nämä vapautuneet varat suunniteltiin käyttää osittain entisten omistajien vahinkojen korvaamiseen ja yhteiskunnallisiin tarpeisiin.

Maatalouden alalla suunniteltiin vankkoja yksityistalouksia maksamalla osittaista lunastusmaksua entisille maanomistajille. Siten siis maan palauttaminen entisille omistajilleen hylättiin, maa jätettiin talonpojille yksilöllisinä lohkotiloina. Entisten maanomistajien korvaaminen suunniteltiin edellämainitulla tavalla. Tällaisen järjestelyn avulla oli tarkoitus saada laajojen talonpoikaisjoukkojen energinen tuki keskukselle, varsinkin kun Neuvostovalta toteutti kollektivisointia, joka keskuksen laskelmien mukaan, oli herättävä voimakasta tyytymättömyyttä jopa julkisia esiintymisiä talonpoikain puolelta.

Kysymys paikallisesta itsehallinnosta sikäli kun minulla on tietoja ei oltu loppuun käsitelty, koska vastavallankumouksellisen kaappauksen jälkeen, kuten on jo sanottu, suunniteltiin sotilasdiktatuuria nimittämällä läänien, kihlakuntien jne. päällikköitä hallinnollisessa järjestyksessä. Verotuksen alalla suunniteltiin yhdistettyä järjestelmää, suoria ja välillisiä veroja, mutta ei oltu asiaa tietääkseni tarpeeksi käsitelty.

Ulkoisen kaupan alalla suunniteltiin monopoolin lakkauttamista ja suojelustullijärjestelmää, siten edelläesitetty ohjelma pyrki suojelemaan teollisuusporvariston ja vankan yksilötalonpojan etuja.

Tämän ohjelman toteuttamiseksi tärkeimpänä poliittisena tehtävänä oli Neuvostovallan kukistaminen aseellisen vastavallankumouksellisen kaappauksen avulla edellyttämällä "interventiota ulkopuolelta".

Tämä ohjelma sietää lähempää tarkastelua. Korulause demokraattisesta tasavallasta ei pysty peittämään tuholaisten perimmäistä haavetta sotilasdiktatuurin perustamisesta ensi aikoina, tarkoituksella säälimättä iskeä työväenluokkaa ja tietysti etupäässä kommunisteja. Samaten korulause yleisestä äänioikeudesta ja parlamentista ei pysty peittämään perustarkoitusta saada muodostetuksi sellainen parlamentti, joka teollisuuden harjoittajien kannalta oli toivottava. Ei vain kapitalismin palauttaminen yleensä, vaan samalla myöskin entisten omistajien omaisuuden palauttaminen tahi ainakin korvaus muodossa tai toisessa entisille omistajille. Kas siinä ohjelman ydin, joka Ramsinin sanojen mukaan suojelisi teollisuusporvariston ja vahvan yksilöllisen talonpoikaistalouden (lue kulakkien) etuja. Tämän ohjelman sisältö oli sellainen, että se välttämättömästi edellytti kuten Ramsin sanoi, "interventiota ulkopuolelta". Maastamme eivät tuholaiset voineet löytää laajoista työtätekevistä joukoista liittolaisia tällaisen ohjelman toteuttamiselle.

Muuten miksi vastavallankumouksellisten järjestöjen jäsenet katsoi-

vat välttämättömäksi turvautua ulkoiseen aseelliseen apuun ja miksi he katsoivat välttämättömäksi tehdä vastaavia sopimuksia toiminnastaan, miksikä he asettuivat kosketuksiin ulkomaalaisten valtioiden kanssa, sitä perustelevat tuholaiset kyllin avomielisesti.

Prof. Ramsin todistaa:

"Insinöörikeskuksen olemassaolon alkuaikoina, joka sattuu yhteen teollisuuden jälleenrakentamiskauden kanssa kansantaloudessamme, sikäli kun minulle on asia tunnettua toisten sanoista, keskuksen teknillinen perustehtävä oli suurteollisuuden harjoittajien, keskuksen kanssa yhteydessä olevien tuotantolaitoksien mitä tarkin suojelus. Paitsi näiden tuotantolaitosten säilyttämistä rappeutumiselta, keskus koetti saada niitä kunnostettua valtion laskuun, siten saattaakseen entisille omistajilleen vastavallankumouksellisen kaappauksen jälkeen takaisin heidän entiset omaisuutensa vieläpä mikäli mahdollista huomattavasti paremmassa kunnossa.

Jälleenrakentamiskauden jälkeen alkaneen menestyksellisen uudelleen rakentamiskauden aikana, nopeasti lujittuva taloudellinen tila ja Neuvostovallan voimistuminen, tekivät aivan mahdottomaksi vastavallankumouksellisen kaappauksen sisäisten voimien avulla talonpoikais- tai sotilaskapinoiden avulla ja samalla vähentyivät toiveet menestyksellisestä interventionista, koska rinnan N-liiton taloudellisen kasvun kanssa kasvoi sen sotilaallinenkin voima ja siis myöskin interventioiden vastustuskyky. Sen tähden keskus muutti taktiikkaansa tullen johtopäätökseen, että on välttämätöntä aktiivisesti jouduttaa vastavallankumousta keinotekoisesti huonontamalla N-liiton taloudellista elämää, s.o. siirtyä tuhotöiden tielle. Tämän luonne ja menettelytavat muuttuivat yleisen tilanteen mukaisesti". (Todistus 21 päivältä syyskuuta).

Toisessa paikassa (todistuksien mukaan 16 p. lokakuuta) hän puhuu vieläkin täsmällisemmin: "Teollisen puolueen, joka muodostui yhdistyneestä insinöörien tuholaisjärjestöstä, päämääränä oli Neuvostovallan kukistaminen vastavallankumouksellisen kaappauksen kautta. Teollisuuspuolueen perustamisesta asti on sen päämääränä ollut aikaansaada interventio Neuvostovaltaa vastaan, sillä vain interventio katsottiin oikeaksi ja nopeaksi keinoksi vastavallankumouksellisen kaappauksen toteuttamiseksi". "Siksi", jatkaa hän edelleen, "suoranaisesta teknillisestä tuhotyöntekemisestä keskus pian siirtyi "suunnitelmalliseen tuhotyöhön", joka esiintyy kansantalouden eri alojen suunnitelmien laatimisessa niin että se keinotekoisesti hidastuttaisi maan taloudellista kehitystä ,jotta syntyisi epäsuhdetta kansantalouden eri aloilla ja sen mukana kriisejä jotka käsittäisivät kansantalouden kaikki alat. Yllämainittu vaikutus suunnitelmaelimissä tarjosi sille melkein täydellisen vapauden suunnitelmien alalla".

Tämän yhteydessä noin v:sta 1928 lukien, jolloin toiveet vastavallankumouksellisen kaappauksen tulosta lisääntyivät, alettiin sovittaa vielä erästä metoodia tuhotyössä".

"Pääomien pitkä-aikaisen kiinnittämisen kautta rakennustyöhön, s.o. kansantalouden varojen kiinnittämisellä pitkäaikaisia rakennuskausia vaativiin rakennustöihin, tahi laitoksiin, jotka muiden välttämättömien tekijöiden vuoksi saatettaisiin hy-

väkseen käyttää vasta kaukaisessa tulevaisuudessa. Sellainen pääoman kiinnittäminen ja käyttäminen pienellä teholla: 1) vähensi yleisvaroja, vähensi rakennustyön tehokkuutta ja maataloudellista kehitystä; 2) Vähentämällä juoksevia tarpeita varojen kiinnittämisen kautta tällä hetkellä vähemmässä määrin tehokkaisiin rakennustöihin, Neuvostovalta samalla lisäsi uuden hallituksen perintöä, samanaikaisesti herättäen laajojen väestökerroksien tyytymättömyyttä. (Todistukset 21 p. syyskuuta).

Missä määrin lujasti vakuutettuja tuholaiset olivat lopullisesta voitostaan, osoittaa seuraavat tosiasiat tutkitun vastavallankumouksellisen järjestön elämästä: ensiksi sen puolue poliittinen muodostuminen joka tapahtui 1928 ja toiseksi tulevan hallituksen muodostaminen. Syvästi vakuutettuna siitä, että heidän on astuttava asioiden johtoon vastavallankumouksellisen kaappauksen jälkeen, tuholaiset tuhlasivat huomattavasti aikaa ja riitoja ministerisalkkujen jakamiseen keskenään päättäen avonaisesti esiintyä teollisuuskapitaalin poliittisena puolueena. Ramsin todistaa:

"Järjestön vaikutuksen asteettainen kasvu teollisuuden eri aloilla ja jäsenten samanaikainen kasvu saattoi heräämään kysymyksen insinöörikeskuksessa koko järjestön kiinteästä puoluekannasta.

Tämän kysymyksen herätti v. 1927 lopulla P. A. Paljtshinski ja Rabinovits y.m.

Sysäyksen tähän antoi prof. Tshajanov joka keskustaa tutustutti omaan järjestöönsä ja sen ohjelmaan. Keskuksen seuraava työ oli suunnattu uuden puolueen muodostamiseen. Alussa oli useita eri nimitysehdotuksia.

Järjestetyn puolueen eniten käytettynä nimenä oli — "Teollinen puolue". (Todistukset 21 p. syyskuuta).

Tarkemmin tästä puhuu syytetty Laritshev 12 p. lokakuuta 1930:

"....sikäli kuin insinööriteknillinen keskus käy määrättyä taistelua Neuvostovallan kukistamiseksi, niin vastavallankumouksellisen kaappauksen tapahtuessa insinööripiirit, jotka nykyään edustavat teollisuukapitaalia, tulevat esiintymään yhtenäisenä voimana ja suorittamaan vissin, jopa johtavan osan tulevan hallituksen muodostamisessa.... Tämä on välttämätöntä jo siitäkin syystä, että poliittiseen taisteluun Neuvostovaltaa vastaan ottaa osaa muutkin väestöpiirit, talonpoikaispuolueen kautta ja kysymys osanotosta tulevan hallituksen muodostamiseen ja sitä tietä sen vastaiseen taktiikkaan liittyy eri neuvostovastaisten voimien keskinäiseen taisteluun.

Nämä yleiset syyt olivat riittävän painavat konkreettisesti herättämään kysymyksen puolueen muodostamisesta, joka käsittäisi vissin luokkaryhmän insinööri-teknillisestä piiristä (säilyttämällä säätyluonteensa). Koska tämä ryhmä tällä hetkellä on poliittinen voima, joka suojelee teollisuuskapitaalin etuja, Rabinovits ja muut tekivät ehdotuksen sen nimittämisestä "Teolliseksi puolueeksi".

Teollisen puolueen muodostamisesta, sen ohjelmasta ja taktillisista perspektiiveistä, esittää Tsharnovski 9—10—1930:

"V. 1928 lähtien, jolloin eri alojen tuholaiskeskuksien järjestäminen oli loppuun suoritettu ja näiden ryhmien jäsenmäärä oli kasvanut, ja yhteys Tshajanovin, Gromanin,

Kondratjevin ja muiden kautta, oli saatu aikaan, talousmiesten ryhmien kanssa, insinöörien tuholaiskeskus pyrki järjestäytymään puolueeksi. Vaikkakin tämä järjestäytyminen muodollisesti jäi loppuunsuorittamatta, niin asiallisesti se oli olemassa jo vuoden 1929 alussa. Yhdistäessään laajoja teknillisiä ja taloudellisia piirejä useista laitoksista, puolue siihen kuuluvien aineksien perusteella, otti nimekseen "insinöörien teollinen puolue" tahi lyhennettynä "Teollinen puolue". Insinöörikeskus, joka yhdisti eri alojen keskuksia, muodostui koko puolueen johtavaksi keskukseksi.

Johtavan keskuskomitean, joka ohjasi koko järjestöä ja jolla oli johtotoimet, käsitti insinöörikeskuksen jäsenet aloittain: polttoaine-, metallurginen-, konerakennusalat, joihin kuuluin minäkin — Tsharnovski. Ohjaavana oli Hrennikov ja hänen vangitsemisensa jälkeen Ramsin, jolla oli yhteyksiä useimpien laitoksien ja alojen kanssa".

Tsharnovski esittää puolueen ohjelman melkein samaten kuin Ramsinkin.

Miten sopivat tuholaiset uuden hallituksen kokoonpanosta, osottaa täsmällisimmin Ramsin:

"Tulevan hallituksen kokoonpanoa koskevaa kysymystä harkittiin useissa neuvottelutilaisuuksissa vv. 1927—28, lopullista hallituksen kokoonpanoa ei vahvistettu, mutta eri neuvottelutilaisuuksissa nimitettiin seuraavia kandidaatteja ministerivirkoihin:

Pääministeriksi P. A. Paljsthinski.

Sotaministeriksi P. A. Paljsthinski ja kenraali Lukomski.

Teollisuuden ja kaupan — P. Rjabushinski ja L. G. Rabinovits, ins. Hrennikov ja prof. Kalinnikov, sisäasiain ministeriksi P. P. Rjabushinski, prof. Worms ja ehdotettiin myöskin prof. Tsharnovskia. Raha-asiain ministeriksi — Vishnegradskia, prof. I. H. Oserovia, prof.Davidovia, L. G. Rjabinovitsia. Liikennelaitokseen I. N. Varisovia, P. I. Krasovskia, Meckia. Maanviljelys-asiain kandidaatiksi A. V. Tshajanovia, Vilimovitsia. Ulkoasiain-akadeemikko Tarlea. Sotilasdiktatuurin ajaksi sotilasdiktaattoriksi P. A. Paljsthinski".

Kuten tuholaisten teollisuuspuolueen ohjelmakin, niin tämä henkilökokoonpanokin on varsin luonteenomainen. Rjabusinskin, tsaarikenraali Lukomskin ja vihdoin Paljsthinskin, porvariston Leningradissa ennen vallankumousta nimittämän diktaattorin, nimet puhuvat itse puolestaan. Kapitalin vallan palauttamista varten oli valittu kaikkein selväpiirteisimmät edustajat, toisaalta ja kaikkein likaisimmat mustasotnijalaiset kenraalit, kansalaissodan johtajat, toisaalta.

Yhtä luonteenomainen on hallituksen kokoonpano v. 1929 alusta. Se osottaa, että toiveet Neuvostovallan pikaisesta kukistumisesta eivät olleet heikentyneet ja toiseksi että luokkaerikoistuminen oli vain vahvistunut. Uusi luettelo Ramsinin todistusten mukaan 3|9 1930 sisälsi seuraavat ehdokkaat:

"Pääministeriksi Osadshi, Miljukov tahi Ramsin.

Sotaministeriksi Lukomski tahi Denikin.

Kauppaan ja teollisuuteen Kalinnikov, Hrennikov, Laritshev, Konovalov, Denisov, Tretjakov.

Raha-asiain ministeriksi Oserov, Bogolebov tahi Rjabinovits.

Liikenneasiain ministeriksi Krasovski, Kogan-Benstein.

Ulkoasioihin Tarle, Miljukov.

Maanviljelysasioihin Tshajanov A. V.

II

Neuvostoliitossa toimineen tuholaiskeskuksen yhteys entisten venäläisten ja ulkomaalaisten tehtailijain rajantakaisten neuvostovastaisten järjestöjen ja ulkomaalaisten intervention järjestäjäin kanssa

Interventionikysymyksen asettelu "Teollisuuspuolueessa"

Huolimatta tuholaistyön laajuudesta, Neuvostoliiton taloudellisen rakennustyön saavutusten kasvu pakotti "Teollisuuspuolueen" ei ainoastaan asettamaan etutilalle ja kärkevämmin kysymyksen aseellisesta sekaantumisesta, kuin mitä entinen Insinöörien teknillinen keskus asetti — interventsionista, vaan myöskin alistaa sille koko tuholaistyönsä.

Tästä kysymyksestä osoittaa Ramsin:

"Interventsionin peruspäämääränä, jonka piti tapahtua esim. v. 1930, esiintyi keinotekoisesti järjestettävä yleinen kriisi ja koko maan taloudellisen elämän halvauttaminen interventsionin hetkeksi, täten huomattavasti helpottaen viimemainittua ja turvaten vakaumusta sen onnistumiseen minimaalisilla voimainponnistuksilla" (16 p. lokakuuta).

Laritshev osoittaa vielä täsmällisemmin:

"Huolimatta kansantalouden eri aloilla tehtävästä tuholaistyöstä, uudestijärjestämisen prosessi kulki eteenpäin menestyksellisesti ja pysäyttää tätä prosessia ei onnistuttu, vaikka tuholaistoiminta sai osakseen insinööri-teknillisen keskuksen taholta määrätynlaisen ohjauksen ja suunnan. Samanaikaisesti kun kansantalouden eri alojen uudestijärjestely laajeni, vahvistui myöskin maan sisäinen ja Neuvostoliiton hallituksen tilanne. Tämän johdosta jäi yhä vähemmän toivoa Neuvostohallituk-

sen sisäisen romahduksen ja sen saavuttamien asemien palauttamisen mahdollisuudesta. Paitsi tätä jäi toteutumatta toivo konsessionipääoman laajaan vetämiseen tähän työhön, jossa vastavallankumouksellinen järjestö näki mahdollisuuden n.s. "rauhallisen interventsionin järjestämiselle".

Tämän yhteydessä:

"Teollisuuspuolue", joka yhdisti tuholais- ja vastavallankumoukselliset järjestöt, näki toimintansa alussa interventsionissa pääasiallisimman realisen voiman, joka voi johtaa Neuvostohallituksen tuhoamiseen. Tämän omaksuvat täydellisesti niin "Teollisuuspuolueen" johtohenkilöt kuin Pariisissa oleva Kauppa-Teollisuukomiteankin johtajat jotka esiintyy tsaristisen Venäjän entisten omistajien yhtymänä...." (todistukset 6 p. lokakuuta v. 1930).

Aivan samalla tavalla puhuu syytetty Kalinnikov 16 p. lokakuuta 1930:

Kun v. 1926 tuli selväksi, että Neuvostoliiton määritelmä ulkomaalaisten konsessionipääomien laajasta mukaanvetämisestä ei voi tulla toteutetuksi entisten omistajien vaatimuksien mielettömyyden vuoksi ja samalla Neuvostoliiton kansantalous ennen kuulumattoman nopeassa tahdissa lopetteli omaa uudestijärjestäytymistään, varsinkin teollisuudessa ja kulkulaitoksessa, interventsionin aate niin ulkomailla kuin Insinöörien Keskuksessa ja tämän jälkeen "Teollisuupuolueessakin" alkoi vahvistua ja voimistua, koska Neuvostoliiton taloudellisen mahdin voimistuminen ja kommunistisen puolueen sekä **Neuvostohallituksen** auktoriteetin lujittuminen Neuvostoliiton väestön keskuudessa asettautui uhkaavaksi vastustajaksi interventionin toteuttamisen tiellä.

Näin syntyi ja muodostui interventionin aate ja tästä hetkestä alkoivat voimaperäisesti siihen valmistautua Ranskan hallitus ja venäläisten emigranttien piirit. Melkein samaan aikaan tapahtuu vastavallankumouksellisten tuholaisjärjestöjen riveissä poliittisen alustelman muodostuminen, jotka ovat yhdistetyt Insinöörikeskukseen, ja muodostuvat Teollisuuspuolueeksi keskuskomitealla. Tästä hetkestä alkaen ulkomaalaisen interventionin aate yhä enemmän ja enemmän kypsyi Teollisuuspuolueen keskuskomiteassa".

Lopuksi, aivan tästä samasta puhuu myöskin syytetty Tsharnovski (16 p. lokakuuta v. 1930):

"Tuhotyötä tekevä insinöörien Teollisuuskeskus, tai Teollisuuspuolue, joksi se lopuksi muodostui, Neuvostohallituksen kukistamisen asiassa perusti oman toimintansa v. 1927 pääasiallisesti sotilas-interventioniin, pyrkien kaikin keinoin perspektiivien selville saamiseksi tähän suuntaan, sen valmistamiseen määräaikana, ja sen realisoimiseen jäsentensä keskuudessa.

Paljtshinski ja Rabinovitsh tuholais-insinöörien teollisuuskeskuksen ja sen faktillisen johtajan Hrennikovin sekä myöskin muiden keskuksen jäsenten kautta tiedoittivat entisten teollisuuslaitosten omistajien toivomuksesta sotilas-interventionista, jota toteutetaan Puolan, Rumanian ja muiden Itämeren valtioiden sotilasvoimilla, nojaten Ranskan apuun ja Englannin kannatukseen Ranskalle piti tulla tässä asiassa pääalotteisuus ja johtava osuus antamalla laajaa sotilasteknillistä apua".

Näin muodostui entisistä kansan-

talouden eri tuholais-alakeskuksista yhtenäinen johtava keskus ja poliittisesti se muodostui suurpääoman poliittiseksi puolueeksi. Sosialistisen rakennustyön saavutuksien joudutta-mana, se asetti oman luottamuksensa nyt ulkoapäin tulleeseen aseelliseen sekaantumiseen, yhdistäen siihen ja sen johtajiin kaiken oman käytännöllisen tuholaistyönsä. Sen järjestöllisistä mahdollisuuksista, joita omasi tämä suurpääoman poliittinen puolue, sen yhteydessä tulevan interventionin alkuunpanijoiden kanssa Neuvostoliiton alueella ja ulkomailla, ja loppujen lopuksi siitä, että mitä se on tehnyt konkreettisesti interventionin valmistamiseksi meillä ja ulkomailla, käsittävät seuraavat kirjoitukset.

Kauppa-Teollisuuskomitea ja sen yhteys tuholaisjärjestöön

Lokakuun vallankumous lopetti kapitaalin mahdin Neuvostoliitossa ja kukisti porvariston poliittisen ja taloudellisen herruuden, luokkana. Ulkomaille paenneet kansan ja työväenluokan leppymättömät viholliset — entiset teollisuudenharjoittajat, eivät siitä huolimatta kadottaneet toivoaan entisen valtansa palauttamisesta ja muodostivat siellä Kauppateollisen Komitean, vallankumouksen edellisen teollisuuden huomattavimpien johtohenkilöiden ulkomaalaisen yhtymän, joka asetti tehtäväkseen poliittisen työskentelyn taistelussa neuvostovaltaa vastaan ja entisten tehtaidensa ja tuotantolaitosten palauttamisen. Niiden kanssa ottivatkin yhteyden Neuvostoliitossa toimivat tuholaisjärjestöt.

“Teollisuuspuolue, — sanoo Ramsin, — oli toiminnassaan kiinteässä yhteydessä entisten teollisuudenharjoittajien yhtymän kanssa venäläisen Kauppa-teollisuukomitean muodossa Pariisissa johon kuuluivat: Denisov, Nobel, Gukasov, Mantashev, Mesherskij, Rjabushinskij, Kashtanov, Tretakov, Starinkevitsh y.m. Teollisuudenharjoittajain ja valkoemigranttien etujen valvomisen ohella ulkomailla Kauppa-teollisuuskomitea asetti perustehtäväkseen heille ennen kuuluneiden venäläisten laitosten palauttamisen tai hyvityksen hankkimisen niistä: tämän päämääränsä toteuttamiseksi Kauppa-teollisuuskomitea pyrki interventionin aikaansaamiseen Neuvostoliittoa vastaan”. (Todistus 3 p:ltä marraskuuta).

Pääpirteissään taloudellisen mahtinsa menettäneinäkin kaikki nämä Mantashovit ja Denisovit, Mesherskit ja Rjabushinskit olivat kuitenkin sekä poliittisessa että taloudellisessa suhteessa jotakuinkin huomattavana voimana, sillä jo ennen vallankumousta ulkomaisiin pankkeihin säilyttämänsä huomattavat rahavarat antoivat heille mahdollisuuden esittää määrättyä poliittista osuutta. Kiinteät siteet, jotka samanaikaisesti yhdistivät heidät kansainvälisen kapitaalin järjestöihin vastaavilla teollisuusaloilla, joihin he kuuluivat osakkaina jo ennen vallankumousta, tekivät samalla heidät poliittisessa suhteessa jotakuinkin painavaksi tekijäksi.

Päinvastoin kuin väestön muiden kerrosten valkoemigranttien piirit, tämä teollisuusporvariston ryhmitty-

mä oli voimana, jonka, kuten tutkimusainehistosta on ilmennyt, ovat porvarillisten valtioiden hallituspiiritkin ottaneet huomioonsa. Syytettyinä mainittujen Kauppa-teollisuuskomitean johtohenkilöiden nimet vakuuttavat tarpeellisessa määrin tätä väitettä. Sama Ramsin todistaa:

"Tiedossani on, — sanoo hän, — seuraavat yhteyssiteet entisiin venäläisiin teollisuudenharjoittajiin.

Metalliteollisuudessa — Mesherskiin (ent. Sormovon tehtaiden omistajaan) Paljtshinskin ja, kai, Tsharnovskin kautta, Demidoviin — Tsharnovskin ja Hrennikovin kautta.

Tekstiiliteollisuudessa — P. P. Rjabushinskiin P. A. Paljtshinskin ja A. A. Fedotovin kautta, Kovaleviin ja Morosoviin Fedotovin kautta, Bardyiginiin Laritshevin ja Fedotovin kautta.

Naftateollisuudessa — Nobeliin, Mantasheviin ja Gukasoviin I. N. Etribnovin kautta.

Kivihiiliteollisuudessa — Dvorshantshikkiin L. G. Rabinovitshin kautta.

Tämän lisäksi eräässä keskuksen neuvottelussa Paljtshinski mainitsi erään Krestnikovin nimen rasvateollisuudesta; mutta toteutettiinko tätä yhteyttä, ja kenen kautta se olisi tapahtunut, sitä en tiedä"...

"Yhteys entisten teollisuudenharjoittajain kanssa toteutettiin eri henkilöiden taholta, jotka kävivät ulkomailla, m.m. v. 1927 minä Paljtshinskin ja Fedotovin määräyksestä kävin yhden kerran keskustelua Parisissa P. P. Rjabushinskin kanssa, joka koski keskuksen ohjelman peruskohtien hyväksymistä ja m.m. yllämainittua osakekysymystä" (21|IX).

Teollisuuden eri alojen eri tuholaisryhmien yhteydestä ulkomaan pääoman kanssa puhuu syytetty Kalinnikov 10|X—30:

"Kuten minulla on tiedossa, Paljtshinski oli yhteydessä Ranskan ja Englannin pääoman kanssa. Rabinovitsh Dvortshansikin kautta piti yhteyttä Glassonin kanssa — ent. Jusovskin tehtaan osakkaan kanssa ja Vikkersin kanssa Englannissa. Feodorovitsh oli yhteydessä Urquhartin kanssa".

Tuhotyöntekijäin yhteys Urquhartin kanssa tuli tutkijaviranomaisten taholta todistetuksi jo aikaisemminkin, värimetallurgiaa koskevassa asiassa.

Syytettyjen todistusten mukaan itse Urquhart puhui seuraavalla tavalla silloin meidän teknillisestä kokoonpanosta: "Suurin osa meidän teknillisestä kokoonpanosta ja hallinnollis-teknillisestä johdosta on laitoksessa ja odottaa meidän tuloamme". Tuholaisten yhteys naftakuninkaan Deterdingin kanssa ja viimemainitun osuus selvitetään lähitulevaisuudessa.

Mutta sittenkin alkuaikoina nämä tuholaisten suhteet entisten teollisuuslaitosten omistajien kanssa eivät kantaneet riittävässä määrässä järjestöllistä ja poliittista luonnetta.

Erittäin huvitettuna vastaavaan suuntaan Neuvostoliitossa olevien entisten laitoksiensa työstä, emigranttina olevat teollisuusharjoittajapiirit käyttivät hyväkseen omia entisiä yhteyksiä pääasiassa tässä tarkoituksessa. Shahtyn prosessi antoi riittävän luonteenomaisen kuvauksen laitoksiemme ulkomaalaisesta johdosta konkreettisten määräyksien muodossa, miten suorittaa tai miten ei saa suorittaa joita-

kin teknillisiä ratsionalisoimistoimenpiteitä joissakin laitoksissa, miten suhtautua tuohon tai toiseen kaivokseen jne. Ainoastaan rekonstruoinnin aikakauden alussa, kun koko teollisuus alkoi huomattavasti muuttua ja silloin kun entiset teollisuudenharjoittajat, niinkuin Ramsin puhuu, "eivät nähneet entisten tuotantolaitoksiensa olemassaoloa", saadut direktiivit alkoivat menettämään oman konkreettisen luonteensa, muuttuen suuremmalta osaltaan ainoastaan "Teollisuuspuolueen" ehdotuksien hyväksymiseksi. Mutta sen sijaan tendenssit ja direktiivit saivat puhtaamman poliittisen luonteen. Tuholaisjärjestön yleisen interventioniasenteen yhteydessä ne saivat nyt oman lopullisen ilmenemismuodon omintakeisessa työn jaottelussa interventionin valmistamiseksi Teollisuuspuolueen ja Kauppa-Teollisuuskomitean välillä, sillä molemmat (Kauppa-Teollisuuskomitea ja tuhotyön tekijät) alkoivat näkemään interventionissa ainoan keinon Neuvostohallituksen tuhoamiseksi ja ainoan keinon kapitalismin palauttamissuunnitelman toteuttamiseksi N e u v o s t o liitossa. Syytetty Ramsin puhuu tästä seuraavaa:

"... Ollen tiukasti yhdistettynä toiminnassaan entisten teollisuudenharjoittajien yhtymän, venäläisen Kauppa-Teollisuuskomitean kanssa, joka myöskin pyrki interventionin toteuttamiseen Neuvostoliittoa vastaan, Teollisuuspuolue sopien Kauppa-Teollisuuskomitean kanssa, jakoi työn interventionin valmistamiseksi viimeksimainitun ja itsensä välillä seuraavalla tavalla: Kauppa-Teollisuuskomitea suoritti kaiken ulkonaisen interventionin valmistelun, nim. kaikki neuvottelut ulkomaisten hallitusten kanssa, pääasiassa Ranskan ja Englannin, suoritti ulkomailla interventionin agitatsionia ja propagandaa, sen piti etsiä varat sen rahastamiseksi ja otti tehtäväkseen järjestää tämän asian sotilaallisen puolen ulkovaltojen avulla. Teollisuuspuolue suoritti interventionia Neuvostoliiton sisällä taloudellisen kriisin keinotekoisen muodostamisen ja syventämisen tietä ja kaikin keinoin avusti interventionin valmistamista sisästä päin. Tässä tarkoituksessa Kauppa-Teollisuuskomitean määräyksestä ja keskuskomitean itsensä alotteesta Teollisuuspuolue asettautui yhteyteen ulkomaalaisten sotilasesikuntien kanssa" (16 p. lokak. 1930).

Uusi asetelma jyrkästi muodostui v:n 1927 lopulla, mutta vuoden kuluttua — v:n 1928 lopulla — se tuli ei ainoastaan vallitsevaksi muodoksi, vaan alisti allensa kaikki tuholaisjärjestöjen työn interventsionin valmistamisen apuvälineisiin. Syytetty Laritshev todistaa:

"Enemmän tai vähemmän lopulliset tiedot ulkomaalaisten piirien suhteesta kysymyksessä interventioniin saatiin v. 1927 lopulla, kun Ramsin palasi ulkomailta, missä hän tästä kysymyksestä kävi neuvotteluja Kauppa-Teollisuuskomitean kanssa. Hänen kertomuksensa perusteella minulla on tiedossa, että Kauppa-Teollisuuskomitea saavutti määrätynlaista kannatusta Ranskan hallitukselta interventionin suhteen ja että Ranskan ja Englannin välillä on tehty sopimuksia tästä kysymyksestä. Diplomaattisten suhteiden katkeaminen Englannin kanssa pidettiin Kauppa-Teollisuuskomitean taholta määrätynlaisena askeleena neuvostovastaisen blokin valmiste-

lussa, joka johtaa interventioniin. Neuvostovastaisen blokin on ennenkaikkea yhdistettävä Puolan, Rumanian ja Itämerenmaiden toiminta. Niiden on esitettävä se reaalinen aseellinen voima, jonka tulee toteuttaa interventionin sota-asiain toimituskunnan korpuksen ja emigranttivoimilla, jonka järjestää ja jolle antaa kannatuksensa Ranska" ... (todistukset 12 p. lokakuuta).

Edelleen syytetyt Tcharnovskij ja Fedotov todistavat samoin seikkaperäisesti, miten vahingoittaja-insinöörien taantumukselliset voimat muodostuivat ja yhdistyivät yhteistoimintaan venäläisen teollisuusporvariston järjestön kanssa ulkomailla.

Ranskan hallitus ja sen osuus intervention valmistelussa

Silloin, kun Kauppa-Teollisuuskomitea, entisten venäläisten teollisuudenharjoittajien yhtymänä, asetti perustehtäväkseen ennen omistamiensa tehtaiden ja tuotantolaitosten palauttamisen, niin Ranskan hallitsevat piirit asettivat itselleen enemmän yleisen tehtävän — maailman imperialismin aseman lujittamisen kukistamalla neuvostovalta sotilaallisen intervention kautta. Neuvostoliitto on Ranskan porvariston silmätikkuna. Länsi-Europan yleispoliittisen taantumuksen hegemoniana Ranskan porvaristo otti tehtäväkseen Neuvostoliiton tuhoamisen sotilaallisen intervention kautta, omista yleispoliittisista pyrkimyksistään lähtien, aivan riippumattomana Kauppa-Teollisuuskomitean ja venäläisten tuholaisten alotteista tähän suuntaan. Ja kun Kauppa-Teollisuuskomitea aikoi omien tarkoitusperiensä toteuttamiseksi käyttää hyväkseen kansainvälisen ja ennenkaikkea juuri Ranskan porvariston aseellisia voimia, niin viime mainittu taaskin yritti käyttää omiin tarkoituksiinsa sekä Kauppa-Teollisuuskomiteaa, että erikoisestikin tuholaisten monihaaraista järjestöä Neuvostoliiton sisällä.

Tällä pohjalla Ranskan hallitsevat piirit käyttivät Kauppa-Teollisuuskomitean välityksellä molempien Teollisuuspuolueen KK:n johtajien, Ramsinin ja Laritshevin, ulkomaamatkoja täysin omissa tarkoitusperissään. Lokakuun neuvottelulla oli tässäkin suhteessa määrätty osuutensa.

Muuten, Ranskan hallitsevien piirien suoranaisia pyrkimyksiä toteuttaa interventio mitä pikemmin, ulkomaalaisen pääoman välittömiä imperialistisia a n a s t u s pyrkimyksiä Neuvostoliiton luonnonrikkauksien saamiseksi riistoonsa — kuvaa kyllin kirkkaasti syytetty Fedotov todistuksessaan 21 p:ltä lokak. v. 1930.

"Tsharnovskij ilmoitti minulle, — todistaa Fedotov, — että Ramsinilta saapui salainen tiedotus, että Parisissa ollessaan hän joutui tuholaisjärjestöjen Liiton nimessä suostumaan niihin myönnytyksiin interventeille Venäjän kustannuksella, joita Kauppa-Teollisuuskomitea oli tehnyt, kuten: osan Kaukasiasta, pääasiassa naftatuotannollisten alu-

eiden luovuttamiseen Englannille, osan Ukrainan läntisistä seuduista luovuttamiseen Puolalle ja Ranskalle.

Toisessa todistuksessaan lokakuun 20 päivältä v. 1930 sama Fedotov sanoo, että Karpov, jonka hän kohtasi henkilökohtaisesti Berlinissä v. 1928, oli ilmoittanut hänelle että:

"Niin Ranska, kuin Puolakin, — hänen sanojensa mukaan, — toivovat loppujen lopuksi mahdollisuutta käyttää hyväkseen Venäjän sisäisiä luonnonrikkauksia: Ranska — erilaisten konsessioiden muodossa, ja Puola aikoo saada vientipaikan teollisuustavaroilleen, mutta että eivät ketkään Kauppa-Teollisuuskomitean jäsenistä katso missään tapauksissa mahdollisiksi kavaltaa Venäjän etuja, kuten valtiona, tehdä siitä siirtomaa ja että jos joissakin erillisissä piireissä on levottomia mielialoja tämän johdosta — niin ne on rauhoitettava". (Todistukset 20 p:ltä lokakuuta v. 1930).

Viimeisissä todistuksissaan, 20 p. lokakuuta v. 1930, syytetty Fedotov puhuu vieläkin seikkaperäisemmin:

"... Sitten Tsharnovskij ilmoitti minulle erittäin tärkeänä salaisena tiedotuksena Ramsinilta, että tämä joutui Parisissa ollessaan, neuvotteluissa Ranskan yleisesikunnan ja Kauppa-Teollisuuskomitean kanssa Insinöörien järjestöjen Liiton nimessä suostumaan niihin myönnytyksiin, joita Kauppa-Teollisuuskomitea oli jo aikaisemmin tehnyt Venäjän kustannuksella. Ranska vaatii niin tsaarin- kuin sodanaikaistenkin velkojen maksamista kokonaisuudessaan sekä laajoja konsessioita Venäjän malmi- ja vuoririkkauksien muokkaamiseksi; Englanti — naftalähteitä Kaukasiassa; Puola — Kieviä ja osaa Länsi-Ukrainasta. Olin erittäin hämmästynyt näistä tiedoista ja muistutin Tsharnovskille, että Karpov oli nimenomaan vakuuttanut minulle, että mitään sellaista ei tule tapahtumaan, että Kauppa-Teollisuuskomitea ei tule kavaltamaan Venäjän etuja, että mitään alueellisia myönnytyksiä ei tulla tekemään, että kokonaisuudessaan maksetaan vain yksilölliset korvausvaatimukset sekä Venäjälle koneita tuottaneiden tehtaiden laskut, ja että tsaarin- ja sodanaikaiset lainat maksetaan vain nimellisesti 5 kop. ruplalta, velkasopimusten periaatteiden tunnustamisen voimassa säilyttämiseksi, jota tiukasti ajaa takaa Ranska ja kaiken tämän hän pyysi tiedottamaan virallisesti kaikille tuholaisjärjestöjen insinööreille".

Ei siis ole mitään epäilystä siitä, että juuri imperialistiset anastuspyrkimykset joidenkin Neuvostoliiton alueiden valtaamiseksi johtivat ulkomaalaisten intervention järjestäjien työtä. Ja näissä tarkoitusperissään riensivät heidän avukseen sekä Kauppa-Teollisuuskomitea, että tuholaisjärjestöt Neuvostoliitossa.

Poincaren ja Briandin henkilökohtaiset neuvottelut Kauppa-Teollisuuskomitean kanssa

Poincare ja Briand, jotka olivat silloin Ranskan politiikan johdossa, toinen — pääministerinä ja toinen — ulkoasiain ministerinä, olivat ne henkilöt, joihin Kauppa-Teollisuuskomitea otti yhteyden jo ennen vuoden 1928 neuvottelua.

Fedotovin todistusten mukaan 20 p:ltä lokakuuta v. 1930 Karpov (valkoemigrantti, teollisuudenharjoittaja tekstiiliteollisuudessa) ilmoitti hänelle eräässä kohtaustilaisuudessa v. 1928, että:

"... hänen Berliniin saapumisensa perustarkoituksena oli välttämättömyys neuvotella intervention valmistelusta, jonka Kauppa-Teollisuuskomitea on suunnitellut toteutettavaksi jo v. 1930—31, että siihen mennessä on ilmaantuva kaikessa kärkevyydessään rappiotila teollisuudessa, tavarain puute ja tyytymättömyys väestön keskuudessa. Hän ilmoitti, että Kauppa-Teollisuuskomitea suorittaa viime aikana erittäin voimaperäistä työtä ja luottaa menestykseen, ja vaikkakin toiveet Englannin sekaantumisesta yhä pienenevät, niin Ranskassa ne sentään suurenevat".

Karpovin kertoman mukaan:

".... Kauppa - Teollisuuskomitean edustajat olivat visiitillä Poincaren luona; siellä olivat Rjabushinskij, Tretjakov ja Lianovov, ja että Poincare oli silloin sanonut olevansa valmis käsittelemään vakavasti asiaa ja antoi sen yleisesikunnan käsiteltäväksi. Hän oli varma, että yleisesikunta antaa interventiolle edullisen vastauksen. Käytännöllisesti oli interventio suunniteltu suoritettavaksi pääasiassa Puolan, Rumanian, Viron ja Latvian voimilla, Ranskan sotavoimien ja laivaston pienellä osanotolla, mutta Ranskan esikunnan ja upseerien johdolla.

Mutta samalla kun Poincare lupasi käsitellä kysymyksen interventiosta, hän painosti erikoisen pontevasti pitkäaikaisemman valmistelutyön välttämättömyyttä Venäjällä. Vaikkakin Neuvostoliitossa on jo huomattavissa rappiotilan ilmenemistä ja erikoisestikin tavarapulaa, niin valkoemigranttien lupaamaa väestön tyytymättömyyttä ei vielä ole huomattavissa tarpeellisessa määrin, joten tuholaistyötä on kaikin keinoin voimistettava.

Tämän vuoksi Kauppa-Teollisuuskomitea pyytää erikoisesti voimistettavaksi suunnitelmatyön ja erikoisestikin teollistuttamisen 5-vuotissuunnitelman hajoittamista. 5-vuotissuunnitelman epäonnistumisen on halvennettava neuvostovaltaa, joka seikka onkin erittäin tärkeä intervention menestymiselle". (Todistukset 20 p:ltä lokakuuta 1930).

Ja samanluontoisia todistuksia löydämme muidenkin tuholaisjärjestön johtohenkilöiden tunnustuksissa.

Todistuksessaan 29 p:ltä lokakuuta v. 1930 Sitnin vielä kerran vakuuttaa:

"... **että Poincare lupasi täydellistä tukea interventiolle ja arveli, että v. 1930—31 voidaan luottaa intervention täydelleen onnistuvan".**

Samainen Sitnin vakuuttaa oikeaksi Fedotovin ilmoituksen, että Karpovin sanojen mukaan Poincare "sanoi Kauppa-Teollisuuskomitean puhemiehistön vieraskäynnin aika-

na, että **käytännöllinen työ intervention valmistamiseksi on jätetty Ranskan yleisesikunnan tehtäväksi".**

Sitninin ja Fedotovin ilmoitukset vieraskäynnistä Poincaren luona todistaa myöskin tuhotyöntekijä Dershavin, joka oli saanut tiedot siitä Moskovaan, Fedotovin ulkomailta palaamisen jälkeen. Dershavinin sanojen mukaan Poincare oli "luvannut alottaa aktiivisen politiikan intervention mielessä", mutta "vaati ennakolta valmistelutyötä Neuvostoliiton sisällä vakiintuneen taloudellisen tilanteen hajoittamiseksi, aiheuttaakseen siten tyytymättömyyttä neuvostovaltaa vastaan".

Ylläesitettyjen tosiasiain valossa ei enää voi olla epäilyksiä, etteikö Kauppa-Teollisuus-komitean alottelsuudella ollut enemmin muodollinen osuus. Tosiasiassa Ranskan hallitsevat piirit, Poincaren persoonassa, käyttivät tarkoitusperiensä toteuttamiseksi hyväkseen Kauppa-Teollisuuskomiteaa ja tuholaisjärjestöjä. Suotta eivät syytetyt osoita, että Poincare painosti tuholaisjärjestöjen työn voimistamisen välttämättömyyttä Neuvostoliitossa.

Samaa ilmenee myöskin Denisovin toisessa esiintymisessä lokakuusessa neuvottelussa v. 1928, josta Ramsin myöskin ensiksi vaikeni. Todisteluissaan 31 p:ltä lokakuuta v. 1930 Ramsin kuitenkin kirjoittaa:

"Denisov ilmoitti, että Kauppa-Teollisuuskomitean työ intervention valmistamiseksi Neuvostoliittoa vastaan ulkomailla on jo tuottanut konkreettisia tuloksia, sillä Ranskan yleisesikunnan yhteyteen on muodostettu erikoinen komitea valmistelemaan interventiota Neuvostoliittoa vastaan, jonka komitean johdossa on kenraali Jannes. Edelleen Denisov sanoi, että yhtenä aktiivisimpana intervention valmistelijana on Ranskan yleisesikunnan eversti Juanvilin, joka tuleekin olemaan välittömässä yhteydessä interventionin sotilaallisen johtajan — kenraali Lukomskin kanssa".

Tämän tiedotuksen Jannesin komissian muodostamisesta toteaa myöskin Kalinnikov todistuksessaan 16 p. 1930:

"Ramsin ilmoitti, — puhuu Kalinnikov, — että Ranskan yleisesikunnan yhteyteen muodostettiin kenraali Jannesin puheenjohdolla kansainvälinen komitea Ranskan, Englannin ja Puolan edustajista jakamaan osia venäläisen intervention johtamiseksi ja toteuttamiseksi. Tämä komitea päätti, että intervention johdon ottaa Ranska, joka myöskin tulee suorittamaan interventioon osallistuvien armeijoiden varustelun sotilasvarusteilla ja aseilla. Operatiivisen valmistelun ja alotteen teon ottaa osalleen Puola...."

Tällaista oli Kauppa-Teollisuuskomitean toiminta, josta tehtiin yhteenveto lokakuun neuvottelussa v. 1930 ja josta ilmoitettiin Teollisuuspuolueen KK:n jäsenille.

Ilmituodut tosiasiat venäläisten teollisuusmiesten henkilökohtaisista neuvotteluista Poincaren kanssa, viimemainitun lupauksista ja erikoisen Jannesin komitean muodostamisesta Ranskan yleisesikunnan yhteyteen samanaikaisesti toteavat Ranskan hallituksen entisen johtajan Poincaren itsenäisen aktiivisen osuuden intervention valmistelussa.

Teollisuuspuolueen ja tuholaisten yhteisrintama Ranskan yleisesikunnan kanssa

"... Kun sain tietää, — puhuu Ramsin omissa todistuksissaan 31 päivä lokakuuta — että interventionin valmistamisen ja johtamisen sotilaskeskuksena esiintyy Ranskan yleisesikunta, niin minä ehdotin Denisoville järjestettäväksi ennen minun matkustamista Parisista neuvotteluja kenraali Lukomskin ja eversti Juanvilin kanssa, neuvotellakseni kysymyksestä teollisuuspuolueen ja Ranskan yleisesikunnan yhteistoiminnasta interventionin valmistamisessa ja tässä tarkoituksessa järjestettäväksi yhteys Teollisuuspuolueen keskuskomitean ja Ranskan yleisesikunnan kanssa.

Denisov järjestikin tämän kohtaamisen erään valkoemigrantin yksityisessä asunnossa v. 1928 lokakuun alkupuoliskolla. Denisov haki minut määrättynä aikana automobiilillä kahvilasta ja me ajoimme tämän asuntoon, missä tapasimme kenraali Lukomskin ja eversti Guanvilin. Tässä neuvottelussa järjestettiinkin vakinainen yhteys Teollisuuspuolueen keskuskomitean ja Ranskan yleisesikunnan välillä. Nimittäin, Denisovin antaman määräyksen mukaan, suoranaista yhteyttä minun kanssani tuli pitää Moskovassa herra A..., mutta yhteyden pitäminen Teollisuuspuolueen keskuskomitean jäsenien V. L. Laritshevin ja prof. Kalinnikovin kanssa jäi herra K... tehtäväksi. Tavallisesti yhteys Ranskan yleisesikunnan kanssa toteutettiinkin Laritshevin ja prof. Kalinnikovin her. K... kautta ja erikoistapauksissa tätä yhteyttä pidin minä yllä her. A... kautta".

Laritshev omissa todisteissaan 16 p. lokakuuta v. 1930 kertoo tästä samasta neuvottelusta seuraavaa:

"... seuraavana päivänä — puhuu Laritshev — neuvotteli Ramsin Kauppateollisuuskomitean puheenjohtajan Denisovin, kenraalin valkoemigrantti Lukomskin ja Ranskan yleisesikunnan edustajan Juanvilin kanssa (tämän sukunimen ilmoitti minulle Ramsin). Tässä neuvottelussaan Ramsin sai määrätynlaiset määräykset ja vahvistukset suunnitellun interventionin alkamisen määräajasta (toisin sanoen 1930 kesäksi), siihen valmistautumisen metoodeista, sekä ilmoituksen sotilaskorpuksen muodostamisesta, jonka johtajaksi on määrätty kenraali Lukomski. Saman päivän illalla Ramsinin luona piti olla kohtaus Ranskan yleisesikunnan everstin Richanin kanssa; tähän neuvotteluun hän kutsui minutkin. Tämä tapahtui hänen asunnossaan. Neuvotteluja käytiin Ranskan kielellä ja koska minä ranskan kieltä en hallitse niin voin ilmoittaa sen mitä Ramsin sanoi minulle, että puheenaiheena oli Puolan ja Rumanian valmistamisesta esiintymiseen ja että Ranskan yleisesikunta ottaa tähän suuntaan voimaperäisiä askeleita. Omasta puolestaan Richan oli huvitettu yleensä työn suunnasta ja erikoisesti uuden rakennustyön eri osista, jotka omaavat puolustusmerkityksen, sekä myöskin sotilas- ja kemiallisen teollisuuden tilanteesta".

Minkälaisia vaatimuksia esitettiin Ranskan yleisesikunnan taholta venäläisille tuhotyöntekijöille niin

näistä puhuu Ramsin toisessa kohtaa seuraavasti:

"Kuten jo aikaisemmin mainittiin minun kohtauksessani v. 1928 lokakuussa Parisissa Denisovin, Lukomskin ja eversti Juanvilin kanssa, niin peruskysymyksenä silloin esiintyi kysymys sotilasjärjestön muodostamisesta Teollisuuspuolueessa, josta tässä kohdassa en ryhdy kosketteIemaan. Neuvotteluja käytiin venäjänkielellä, koska ranskankieltä hallitsen heikosti. Aika-ajottain Denisov ja Lukomski käänsivät ranskan kielelle keskustelun ytimen. Eversti Juanvilin mieltä kiinnitti kaikista enemmän sotilastietojen saamisen mahdollisuus Punaisesta armeijasta ja sisästäpäin saadun avun mahdollisuudesta Neuvostoliitossa, hajoitustyön tietä jne. Minun kysymykseeni olevista voimista ja interventionin suunnitelmista kenraali Lukomski vastasi, että niin kauan kun neuvottelut eivät ole päättyneet, on aikaista vielä laskea voimia ja laatia suunnitelmaa, mutta minun toistamani suunnitelma, joka kuultiin Kauppa-teollisuuskomiteassa on melkein ainoa joka hyvästi varustetulle ja aseistetulle armeijalle antaa mahdollisuuden saavutuksiin varsinkin Teollisuuspuolueen sen sotilasjärjestön taholta antaman aktiivisen avun johdosta, jolle tullaan antamaan konkreettiset määräykset ja suunnitelmat liikkeistä."

Juuri tässä neuvottelussa heräsi ajatus Neuvostoliitossa olevan Teollisuuspuolueen yhteyteen järjestettävästä erikoisesta sotilaskomiteasta petturitapauksien valmistamiseksi Punaisen armejan eri joukko osastojen taholta ja tässä tarkoituksessa oli järjestetty ja vahvistettu vastaava yhteys Ranskan yleisesikunnan kanssa. Vakoilutyö tuli välittömässä yhteydessä Ranskan yleisesikunnan kanssa jatkumaan edelleen. Kalinnikovin todisteiden mukaan, Ramsinin —

"... tuli, omasta ilmoituksestaan keskuskomiteassa, lähimmän ulkomaamatkan yhteydessä järjestää välitön yhteys Ranskan ja Englannin hallituspiirien kanssa interventionin sotilaskysymyksestä".

Fedotov oli myöskin tietoinen saaduista tehtävistään tuholaissolujen järjestämisestä armeijassa. Fedotov todistaa: "Muodostettavien solujen päämääräksi asetettiin ennenkaikkea tiedonanto tilanteiden asemasta ja mielialasta Punaisessa Armeijassa ja laivastossa, toimenpiteitten laatiminen Punaisen Armeijan taistelukuntoisuuden alentamiseksi, toimenpiteitten laatiminen yhteyden häiritsemiseksi, toimenpiteitten laatiminen koko maan puolustuskuntoisuuden alentamiseksi pysähtymättä eksytystoimenpiteisiin, tärkeimpien tehtaiden, sähköasemien jne. riveistä poistaminen, armeijan varustelun mobilisatio-osastojen varustuksen kaappaaminen ja tämän varustelun häiritseminen sekä myöskin teollisuuden mobilisatsio-osastoista", (todiste 21 p. lokakuuta).

Näin konkreettisesti jo asettivat tuhotyöntekijät oman työnsä interventionin valmistamisessa. Alkuaikojen "rauhallisesta" tuholaistyöstä ei jäänyt jälkeäkään.

Yhteys Englannin yleisesikunnan kanssa

Ranskan johtavien piirin aktiivisen osuuden taustana Englannin osuus esiintyy hiukan toisessa valossa. Koska Ranskan johtavat piirit, omaten Pariisissa määräyk.alaisena Kauppa-teoll.-komitean ja venäläisten valkoemigranttien sotilasjärjestöjen sotilaskeskuksen, ottivat täydellisesti käsiinsä johdon interventionin valmistuksessa Neuvostoliittoa vastaan, niin Englannin osuus tuli luonnollisestikin siirettyä toiselle sijalle.

Tällainen on Kauppa-teollisuuskomitean ja Teollisuuspuolueen työ ulkomailla, ulkomaalaisen Interventionin valmistamiseksi.

Interventionin suunnitelmat ja määräajat

Tämän työn kuvaus voidaat päättää antamalla julkisuuteen tarkka interventionisuunnitelma, jonka tuholaisjärjestö oli tuonut ulkomailta, interventionin määräajat sen vastaavilla muutoksilla ja siitä työstä, jonka ulkomailta saatujen määräyksien perusteella tuli tuholaisten toteuttaa Neuvostoliitossa suunnitellun aseellisen rynnäkön menestyksen turvaamiseksi.

Näin Ramsin ilmoitta konkreettisesti todistuksessaan, 21 päivältä syyskuuta, laaditusta interventionisuunnitelmasta:

"P. A. Paljtsinskin tiedotuksen mukaan interventionin pääjohtajana tulee esiintymään Ranska, mutta sen välitön toteuttaminen suunniteltiin Puolan, Rumanian sekä Itämeren maiden hallituksien sotilasvoimien avulla. Paljtsinskin tiedonannon mukaan oli olemassa myöskin, vaikkakin hämäriä, toiveita Tshekkoslovakian ja Jugoslavian mukaan vetämisestä. Mutta sittenkin suunnitelman toteuttaminen rakennettiin Puolan ja Rumanian avustuksella".

Juuri tässä tarkoituksessa, Ramsinin todisteiden mukaan, kävivät Meshherski ja Rjabusinski neuvottelua Poincaren ja Briandin kanssa.

"Neuvottelujen perusajatus nojautui siihen, että on olemassa reaalinen mahdollisuus interventionin valmistamiseksi, jolloin sen alkamiseen mahdollinen määräaika määriteltiin likipitäen v. 1930. Interventionin alkaessa sotilasvoimien johtajaksi merkittiin kenraali Lukomski. Intervention p r o p a geeraamiseksi suunniteltiin järjestettäväksi yhteys Hessenin ja Kaminkovin kanssa (lehti "Rulj").

Juuri tästä suunnitelmasta ja määräajasta käytiin neuvotteluja Kauppateollisuuskomitean ja tuholaisten neuvottelussa Parisissa ja ennen tätä käytiin samasta kysymyksestä neuvottelua tuholaisten keskuksen neuvottelussa Moskovassa v. 1928, missä Pjaltshinski tiedotti, että ulkomailta saapuneiden tietojen mukaan interventio voidaan toteuttaa likipitäen kahden vuoden kuluttua, toisin sanoen v. 1930. Tämän vuoksi tuli tuhotyöntekijäin tuhotyön kehittyä siten, että maan yleinen taloudellinen kriisi siirtyisi interventionin alkamisen määräajaksi, siis v. 1930. Interventionin

alkamisen määräaika määriteltiin Ranskan ja Englannin hallitusten, interventionin johtajain, taholta silmällä pitäen täksi määräajaksi valmistuvia poliittisia ja sotilaallisia mahdollisuuksia. Siis Ranskan ja Englannin interventionin alkuunpanijat määräsivät tämän alkamisen määräajan ottaen huomioon oman valmeutensa.

Tämän määräajan hyväksyivät itse tuhotyöntekijätkin, mutta ainoastaan toisista syistä. Esittäen nämä syyt Ramsin tekee niistä yhteenvedon ja sanoo, että "tämän vuoksi Teollisuuspuolueen ottama määräaika v. 1930 esiintyy otollisimpana aikana vastavallankumoukselliselle mullistukselle seuraavista syistä: a) Interventionin valmistamisen ja toteuttamisen sotilaspoliittisesta valmennuksesta: b) tänä vuonna kansantaloudessa olevien vaikeuksien johdosta ja c) laajojen väestöjoukkojen tyytymättömyyden kärjistymisen johdosta taloudellisten vaikeuksien tuloksina". (Ramsinin todiste 31 p. lokakuuta).

Tämän vuoksi tuhotyöntekijät tähtäsivät vuodeksi 1930 kaiken työnsä kriisin muodostamiseksi kansantalouden perusaloille.

Lokakuun 16 päivänä todisteissaan Ramsin vielä yksityiskohtasemmin esittää tämän suunnitelman. Interventionin määräaika — 1930 kesä — määriteltiin Teollisuuspuolueen taholta paitsi yllämainittujen syiden johdosta myöskin seuraavista syistä:

"Suurten ponnistuksien johdosta perusrakennustyössä maan puolustusmenojen tuli 5-vuotissuunitelman alussa kiertämättömästi jäädä jälelle maan yleisestä taloudellisesta kehityksestä, jonka seikan johdosta Neuvostoliiton puolustuskyky v. 1930 arvioitiin alemmaksi kuin viimeisinä vuosina..."

Intervention suunnitelma

Interventionin konkreettinen suunnitelma hyväksyttiin seuraavaksi:

"... Interventionin tuli alkaa Rumanian esiintymisellä tehden riidan aiheeksi esim. rajarikkomistapahtuman, jonka jälkeen Puola formaalisesti julistaa sodan ja johon tulevat osallistumaan Itämerenmaat. Interventioon oli määrä osallistua vrangelilaisten sotajoukkojen jotka olisivat kulkeneet Rumanian kautta, Englannin tuli auttaa interventionia laivastolla: a) Mustallamerellä, omaten päämääränään katkaista Kaukaasian naftalähteet Neuvostoliitosta ja b) Suomenlahdella liikkeissä Leningradia vastaan. Suunniteltiin myöskin järjestää Mustallamerellä Krasnovin kasakkojen maihinnousu, joiden tulisi avustaa ja voimistaa kapinaa Donilla. Vakavia laskelmia tehtiin kapinan aikaansaamisesta Ukrainassa, jonka tarkoituksena oli katkaista Donin laakson ja Moskovan välinen yhteys.

Yleinen suunnitelma käsitti kahden iskun yhdistelmän: pääisku Moskovaa ja avustava isku Leningradia vastaan, eteläisen armeijan liikkuessa eteenpäin ja käyttäen tukikohtanaan Dnjeprin oikeata rantaa. Interventionin operatsionin sisästäpäin olisi pitänyt tulla auttamaan tätä toimintaa, paitsi joukkokapinoita, Teollisuuspuolueen taholta annetulla avulla myöskin

kriisin syventämisen ja voimistuttamisen tietä sotilastehtaissa, sähköasemilla jne." (todiste 16 lokakuuta 1930).

M.m. erikoisen mieltäkiinnitävää on tässä suhteessa seuraava Laritshevin todistus Ranskan yleisesikunnan osuudesta Itä-Kiinan rautatiellä järjestetyn konfliktin provosoimisessa:

"V. 1929 kesällä tapahtunut konflikti Itä-Kiinan rautatiellä, kuten minulle ilmoittivat Ramsin ja Kalinikov, esiintyi Ranskan ja Englannin esikunnan eksytysrynnäkköaskeleena: ydeltä puolelta saada selville meidän mobilisoimiskyvyn ja punaisen armeijan taistelukuntoisuuden, toiselta puolelta saada selville laajojen väestökerroksien suhtautuminen kysymykseen sodan mahdollisuudesta ja neuvostohallituksen vahvuudesta ja sen vaikutus työläis-talonpoikaisjoukkoihin sisäisten ja ulkonaisten vaikeuksien hetkellä."

Intervention määräajan uusi lykkäys

Mutta sittenkin toiveet vuoden 1930 interventiosta raukesivat, ja tämän tuloksena oli interventionin uusi lykkäys, mutta tällä kertaa paljoa lyhemmäksi ajaksi, vuodeksi 1931. Tästä uudesta lykkäyksestä Ramsin todistaa (16 p. lokakuuta 1930):

"Jo vuoden 1929 toisella puoliskolla alkoi saapua ulkomailta tietoja interventionin mahdottomuudesta v. 1930 ja sen siirtämisestä seuraavaksi vuodeksi.

Tämän lykkäyksen perussyynä oli seuraavat seikat: 1) proletaaristen joukkojen vallankumouksellisen aktiivisuuden kasvu; 2) Ranskan sotilastilanteen m o n i mutkaistuminen suhteiden kärjistymisen johdosta Italian kanssa; 3) epäselvyys Saksan asenteesta ja sen etujen ristiriitaisuus Puolan kanssa; 4) Kaukaisen Idän rosvoretken epäonnistuminen, joka todisti vaikeuden taistella Punaista armeijaa vastaan, ja 5) interventionin perusosanottajien välillä sopimuksen puuttuminen.

Yleisen tilanteen muuttumisen johdosta alkoi interventiosuunnitelma vuodeksi 1931 jonkun verran muuttumaan. Tässä suunnitelmassa hyvin vähän luotettiin suuriin sisäisiin kapinoihin varsinkin Ukrainassa, vastavallankumouksellisten järjestöjen hajoittamisen johdosta ja yleisen taloudellisen tilanteen parantumisen johdosta. T ä m ä n vuoksi uudessa suunnitelmassa Teollisuuspuolueen taholta tehtävään sisäiseen apuun esitettiin jo paljon vakavampia vaatimuksia, jotka edellyttivät eksytys-, vakoilu- ja ilmeistä petturitoiminnan kehittämistä. Uuteen suunnitelmaan sisällytetään Neuvostoliiton taloudellinen saarto.

Uudessa suunnitelmassa huomattavasti voimistui pohjoisosan kulakin osuus, jonka tuli antaa isku Leningradia vastaan, ja johon tuli ottaa osaa Suomen, m.m. tähän liikkeeseen olisi pitänyt ottaa osaa maa-, meri- ja ilmailuvoimat. Eteläinen ryhmä, Puolan, Rumanian ja vrangelilaisten sotajoukkojen, vallatessa Ukrainan oikeanpuoleisen rannan piti liikkua, mahdollisimman lyhintä tietä, Moskovaan. Määrittelemättä jäi Saksan osuus

tässä liikkeessä, sillä Puola luonnollisestikin varoo päästämästä Saksan sotilasjoukkoja maansa läpi ja Itä-Preussin kautta ottamatta huomioon Saksalla olevaa mahdollisuutta mobilisoida huomattavia joukkoja esim. "Teräskypärän" järjestön keskuudessa". (lokakuun 6 p:n todistuksesta).

Tämä todiste esiintyy harvinaisen luonteenomaisena, joka antaa kuvauksen tunnettujen ulkomaan valtioiden johtavien piirien tiukasta ja perääntymättömästä toiminnasta sotilasinterventionin järjestämiseksi Neuvostoliittoa vastaan.

Mieltäkiinnittäviä tietoja antaa tässä yhteydessä Tsharnovski:

"... kokemus Itä-Kiinan rautatiekonfliktissa antoi kielteisen tuloksen, joka osoitti Punaisen armeijan joukko-osastojen taistelukuntoisuuden kohoamisen, joten oltiin pakotettuja lykkäämään interventionin määräaikaa. Tällaisen lykkäyksen, kuten Ramsin tiedoitti, aiheutti myöskin ulkopoliittisen komminatsionin suhteessa Ranskan ja Saksan välillä Ranskan yrityksen johdosta reväistä Saksa olevista sopimussuhteista Neuvostoliiton kanssa ja yrityksessä likvideerata Liettua valtiona, siirtäen sen Puolalle. Näiden suunnitelmien epäonnistuminen, joka tuli selville v. 1930 kesällä, myöskin pitkisti interventionin määräaikaa, josta Ramsin oli tietoinen matkustaessaan tämän vuoden kesänä Berlinissä pidettävään kansainväliseen kongressiin... Näiden tietojen perusteella interventsionin alkaminen lykättiin vuodella, vuoden 1931 kesään. Tämä vuosi esiintyy otolliseksi tälle asialle kahdessa suhteessa: ensiksikin, eräiden agronoomien antamien tietojen mukaan, juuri tänä vuonna odotetaan Neuvostoliitossa katoa; toiseksi, tämän vuoden kanssa sattuu yhteen, kuten ajatellaan Kauppateollisuuskomiteassa lisätietojen perusteella, joita he saivat Ramsinilta rekonstruktsionin kulusta, finanssiluontoiset maksimaaliset vaikeudet sisääntuontitilauksissa, joka johtuu lukuisten tilauksien myöhästymisestä, vuoden 1931 ajaksi. Paitsi tätä, poliittisen tilanteen yhteydessä Saksan ja Englannin sisällä, oli odotettavissa parempi poliittinen tilanne interventionisteille Europassa juuri v. 1931". (Todiste 16 lokakuuta 1930).

Tuhotyöntekijäin ulkomailla suorittamasta työstä interventionin valmistamiseksi voidaan nyt siirtyä välittömään yhdistyneeseen interventionin valmistamistyöhön Neuvostoliiton sisällä.

III.

Teollisuuspuolueen rikollinen toiminta intervention valmistamiseksi Neuvostoliitossa

Tuholaiskekskuksen työ niiden ohjeiden täyttämiseksi, joita se on saanut rajan takaa, Kauppa- ja teollisuuskomitealta sekä Ranskan hallituksen ja sotilasjärjestöjen intervention järjestäjiltä, jatkui aina viime aikoihin, tuholaisten vangitsemiseen saakka. On tärkeää verrata tätä työtä ennen ja jälkeen vuoden 1928.

Tänä aikana Ramsinin todistusten mukaan, oli seuraavia keskuksen istuntoja, ennen sen järjestymistä Teollisuuspuolueeksi.

Teollisuuspuolueen KK:n neuvostovastaisen työn sisältö ennen v. 1929

Vuoden 1927 ensimäinen puolisko

Vuoden 1927 aikana pidettiin useampia kokouksia, kuten kokous Valtion Suunnittelukomitean huoneustossa Laritshevin kabinetissa, neuvottelukokous saman vuoden keväällä, keskuksen kokous niinikään keväällä, kokous korkeimman kansantalousneuvoston huoneustossa, neuvottelukokous läänin keskushallinnossa y.m.

Näiden neuvottelukokouksien työn analysointi osottaa että vuoden 1927 aikana, ennen teollisen puolueen muodostumista, **tuholaistyö on ollut keskuksen käsittelemistä kysymyksistä etualalla,** pääasiassa **pyrkien hidastuttamaan rakennustyötä.** Interventiota harkittiin **sitä konkretisoimatta ja ilman valmisteltua suunnitelmaa.**

Vuonna 1927 kuitenkin jo oli ensimäinen Ramsinin kohtaus elokuussa Rjabushinskin kanssa ja ensimäisten yhteyksien solmiaminen Ranskan yleisesikunnan kanssa. Tämä kohtaus jo täsmällistytti ja vahvisti yhteyttä kauppa- ja teollisuuskomitean kanssa ja sopimuksia työn metoodeista ja päämääristä.

Tuholaiskeskuksen työn sisältö vv. 1928—29

Tilanne muuttuu v. 1928 yleisen muuttuneen poliittisen asenteen mukaisesti, josta on puhuttu ylempänä.

Vuoden 1929 ensi puoliskon aikana keskuksen tuhotyö on vielä entisen luontoista. Keskuksen kokouksessa talvella kansantalousneuvoston huoneustossa oli Pjaljtshinski, Hrennikov, **Tsharnovski, Kalinnikov, Laritshev** ja **Ramsin.** Tällöin Pjaljtshinski ja Ramsin tiedottivat rajan takaisista ohjeista jotka vahvistivat entisen taktiikan.

On merkille pantavaa, että Shahtinskin ryhmän vangitseminen, joka tapahtui v. 1928 alkupuolella, ei pidättänyt tuholaisia. Päinvastoin juuri tällöin otettiin harkittavaksi kysymys keskuksen muodostamisesta poliittiseksi puolueeksi, koska eräiden keskuksen jäsenten vangitseminen, kuten sanoo Ramsin, "ei vaikuttanut" viimemainitun toimintaan. Todettiin vain suuren varovaisuuden ja konspiratiivisuuden välttämättömyyttä Rabinovitsin vangitsemisen yhteydessä.

Kolmessa seuraavassa kokouksessa: VAI:n huoneistossa, jossa olivat **Pjaljtshinski**, Hrennikov, **Ramsin, Fedotov** ja **Tsharnovski**, keväällä valtionsuunnitelmakomitean huoneuctossa, johon osallistuivat Hrennikov, **Kalinnikov, Laritshev, Fedotov, Ramsin** ja Pjaljshintski ja uudelleen valtionsuunintelmakomitean huoneistossa, johon osallistuivat Hrennikov. Pjaltshinstki, **Ramsin, Laritshev, Fedotov** ja **Kalinnikov**, käsiteltiin juuri samaa kysymystä.

Näissä kolmessa kokouksessa samassa yhteydessä harkittiin seuraavia kysymyksiä: Pjaltshintskin tiedotusta siitä että hänen tietojensa mukaan, jotka on saatu rajan takaa, voidaan valmistautua interventioon kahden vuoden kuluttua, s.o. vuoteen 1930 mennessä, jonka vuoksi on työ järjestettävä niin että tähän mennessä on aikaansaatu yleinen kriisi. Tiedotettiin että intervention johtajaksi tulee Ranska, samoin venäläisten teollisuuden harjoittajien kohtauksesta Briandin ja Poincaren kanssa ja siitä, että intervention sotilasjohtajaksi tulee Lukomski. Samalla pohdittiin vastavallankumouksellisen kaappauksen jälkeisen hallituksen kokoonpanoa. Seuraavassa kokouksessa jälleen harkittiin kandidaatteja ja uutta vahingonteon menettelyä, joka sisältyi pääoman mahdollisimman pitkäaikaiseen kiinnittämiseen, pitkäaikaisiin ja kalliisiin rakennustöihin. Vihdoin viimeisessä (viidennessä) kokouksessa tänä aikana tärkeimpänä kysymyksenä oli yhteisrintaman aikaansaaminen Kondratjev-Tshajanovin ryhmän kanssa.

Kysymykset interventiosta tänä kautena alkavat kietoutua tuhotyötä koskeviin kysymyksiin ja määräävät niiden luonteen, joskaan niillä ei vielä ole yksinomaisesti ratkaisevaa merkitystä.

Jyrkkä käänne tapahtui keskuksen työssä v. 1928 viimeisellä puoliskolla. Pjaltshintskin, Hrennikovin, Krasovskin, Strishovin vangitsemiset, ennen vangitun Rabinovitshin lisäksi sattuivat teollisuuspuolueen KK:n entisen kokoonpanoon, saattaen puoluseen kokoonpanoon, saattaen puolukokouksia ollut ennenkuin v. 1928 lopussa. Siihen osallistuivat **Laritshev, Fedotov, Tsharnovski, Ramsin.** Päätettiin jatkaa työtä ja **järjestää**

uusi "Teollisuuspuolueen" KK. Tähän aikaan matkustavat Ramsin ja Laritshev ulkomaille ja käyvät neuvotteluja kauppa- ja teollisuuskomitean sekä Ranskan sotilaspiirien kanssa. Tästä ajasta alkaen kysymys interventiosta astuu jyrkästi etualalle, ja koko työ suunnataan tähän. Ramsin osottaa, että keväällä v. 1929 oli uuden KK:n kokous, johon osallistuivat **Fedotov, Ramsin, Tsharnovski, Laritshev** ja **Kalinnikov**, jossa tultiin seuraavaan tulokseen:

Päätehtävänä on nykyään kestää intervention alkuun, jonka vuoksi taktiikkana on säilyttää Teollisen puolueen johto ja jäsenistö, vaikkapa sitä varten olisi tarpeen heikentää eri alojen ja perussolujen työn ohjausta, varsinkin kun kriisi jo on alkanut ja tulee itsestään syvenemään. Työtä on siksi tehtävä mitä suurimmalla varovaisuudella. Näistä varovaisuussyistä on kieltäydyttävä minimisuunnitelmista, joihin liittyy huomattavia vaaroja ja päinvastoin, jos onnistuu ilman vaaraa niin saatetaan ylittää suunnitelmia, asettaa huomatuimpia järjestön jäseniä rationalisoitavien teknillisten laitosten rakentamiseen, koska tulokset niistä joutuvat uudelle valtiolle". (Tunnustukset 21.9 30).

Menetykset v. 1928 ei keskeyttänyt keskuksen työtä toisistakaan syistä. 16. 11 Ramsin esittää:

Toisena yhtä voimakkaana kiihoittimena oli Laritshevin ja Ramsinin v. 1928 lopussa tuomat toiveet, jotka perustuivat Kauppa- ja teollisuuskomitean vakavista interventiosuunnitelmista v. 1930 aikana, s.o. aivan lähiaikoina. Leimahtanut taistelu NKP(b):n sisässä, huomattavien vaikeuksien esiintyminen kollektivisoimiskysymyksessä, syventyvä taloudellinen kriisi, laajojen joukkojen tyytymättömyys, työtätekeväin talonpoikain puolueen yhä kasvava vaikutusvalta joukkojen keskuudessa, teollisen puolueen valkoemigranteilta saama rahallinen avustus, kaikki nämä seikat muodostivat pohjan laskelmille menestyksellisestä vastavallankumouksellisesta kaappauksesta, joka oli Teollisen puolueen lähin tehtävä.

Näin ollen luonnollisestikin jatkui Teollisen puolueen toiminta, joskin pienemmällä aktiivisuudella. Päätehtäväksi asetettiin Teollisen puolueen kaaderien säilyttäminen ja varovainen lisääminen, taktillisten siteiden lujittaminen ja pyrkimys säilyä intervention alkuun asti. (Todistukset 16.10 1930).

Uusi isku KK:lle koitui 1930 keväällä, jolloin vangittiin Laritshev ja Fedotov. Ei sekään kuitenkaan keskeyttänyt Teollisen puolueen KK:n toimintaa, kuten haluaa osottaa Ramsin todistuksissaan 21.9.

Koko viime aikana en muista olleen — sanoo Ramsin, Teollisen puolueen KK:n kokouksia, muistan vain, että jo ennen viimeistä paljastusta Fedotovin ja Laritshevin jutun yhteydessä, oli minulla vain kohtauksia yksityisten KK:n jäsenten ja pienempien ryhmien kanssa".

Teollisuuspuolueen rikollinen toiminta v. 1930

Tämä Ramsinin väite yhteisistunnoista v. 1929—30 kumoutuu sen kautta, että joukko muita syytettyjen todistuksia, osottaa tällaisia istuntoja olleen. Niinpä Kalinnikov (31.10 30) todistaa:

"Teollisen puolueen KK, omasta alotteestaan, järjesti kaksi neuvottelukokousta: toisen, kuullakseen Hinsburgin selostusta teollisuuden taloudellisesta tilasta v. 1930, johon osallistuivat Sokolovski ja Belotserkovski, Sheinin työhuoneessa kansantalousneuvoston hallinnossa, tämän toimiessa puheenjohtajana, ja Tsharnovskin, Laritshevin, sekä minun — Kalinnikovin, ollessa saapuvilla. Toinen neuvottelukokous oli Laritshevin työhuoneessa ja kuultiin silloin Gromanin selostus yleisestä konjunktuurista v. 1930. En ollut tässä paikalla, joten en voi sanoa ketä kokoukseen osallistui.

Molemmat neuvottelukokoukset tulivat melkein samanlaisiin tuloksiin, niin, että tuotanto ja kapitaalirakennustyöt joutuvat kestämään huomattavia vaikeuksia raaka-aineiden, pääasiallisesti rakennusaineiden, mutta etenkin finanssien ja ruokatarpeiden suhteen. Tämä konjunktuurianalyysi vuoteen 1930 nähden ei Teollisen puolueen KK:lle ollut odottamaton, sillä tämä seikka oli sen jäsenille tunnettu jo 5-vuotissuunnitelmaa laadittaessa, jolloin vieläkin suurempia vaikeuksia oli odotettavissa keväällä v. 1931. (Tod. 31.10 30).

Hän kertoo edelleen:

"....K:n antamat tiedot toi Laritshev Teollisen puolueen KK:n istuntoon v. 1930 alussa, johon otti osaa Ramsin, Laritshev, Tsharnovski ja minä — Kalinnikov.

Tässä istunnossaan Teollisen puolueen KK hyväksyi viimeisen päätöksen interventiosta sekä nimenomaan Ramsinin ehdotuksesta päätettiin kehittää työtä s o t i l a s solujen perustamiseksi Teollisen puolueen jäsenistä Punaisen armeijan laitoksiin...." (Todistukset 31.10 1930).

Samaten todistaa Fedotow 30.10 1930.

"Vuoden 1930 lopulla, — sanoo hän, — Tsharnovskin pyynnöstä minä kohtasin hänet tiehallinnossa, jossa keskustelimme pitkähkön aikaa.

Ennen kaikkea hän ilmoitti minulle, että insinöörien liitto on olemassa huolimatta tähän astisista vangitsemisista, että se on muodostunut Teolliseksi puolueeksi (TP), että KK:n puheenjohtaja on Ramsin, että KK:hon on valittu Tsharnovski, Laritshev, Kalinnikov ja Fedotov. Minä lausuin ihmettelyni siitä, miten minut on saatettu valita suostumuksettani, mutta hän rauhoitti minua sillä, että KK:n byroo ei ole kertaakaan kokoontunut, eikä kokoonnu koska on oltava erittäin varovainen ja sen takia on päätetty olla jatkamatta mainitun byroon työtä". (Tod. 30.10 1930).

Tutkimusainehisto, joka valaisee vielä eräältä puolelta syytettyjen toimintaa, aivan kiinteästi toteaa KK:n ylimääräisestä kokouksesta 1930. Tämän kokouksen erikoinen konspiratiivisuus on ollut syynä siihen, että siitä ovat vaienneet alkuperäisissä todistuksissaan kaikki.

Näiden todistusten nojalla on Ramsinin täytynyt tunnustaa että hän 21 päivä syyskuuta ei puhunut koko totuutta. Syyt hänen käytök-

seensä ovatkin täysin ymmärrettäviä. Se selviää tutkittaessa tämän periodin kokouksien sisältöä.

3.11 1930 todistaa Ramsin vihdoin seuraavaa: Ennen kaikkea hän täydentää tietoja kokouksista 1928, johon ottaa osaa uudet KK:n jäsenet ja joissa pääkysymyksenä on Ramsinin ja Laritshevin selostukset Pariisin matkoiltaan v. 1928 syksyllä, ja selostus niiden tehtävien suorittamisesta, joita olivat sitoutuneet suorittamaan Laritshev ja Ramsin Ranskan yleisesikunnan työntekijöiden kanssa pidetyssä neuvottelukokouksessa sen jälkeen kun oli aikaansaatu henkilökohtainen yhteys Ranskan agenttien kanssa Moskovassa.

Mitä tulee 1929 vuoteen, niin Ramsinin viidestä osottamasta kokouksesta v. 1929 antaa hän lisätietoja:

Ensimäisessä kokouksessa kuultiin Ramsinin ja Laritshevin selostukset interventiosta niiden tiedotusten perusteella, joita he olivat saaneet Ranskan Moskovassa olevalta agentuurilta, painostettiin interventiosuunnitelman toteuttamismahdollisuutta v. 1930, osotettiin välttämättömyys aikaan saada talouskriisi mainittuna aikana ja harkittiin yhteisiä toimintametoodeja Kondratjev-Tshajanovin vastavallankumouksellisen ryhmän kanssa, metoodia elintarvekriisin kärjistämiseksi kesällä v. 1930 ja metoodeja talonpoikaiskapinoiden aikaansaamiseksi.

Toisessa kokouksessa kuultiin Ramsinin selostus Ranskan yleisesikunnan ja ranskalaisten agenttien vaatimuksesta kiirehtää sotilasjärjestön luomista Punaiseen armeijaan. Teolliselle puolueelle oli annettu valtuudet vakoilutyön suorittamiseen.

Kolmannessa kokouksessa harkittiin kysymystä diversioonijärjestön (räjähdysten y.m. suorittamista varten) muodostamista. Ranskan yleisesikunnan erikoisvaltuuksien nojalla annettiin KK:n jäsenille vastaavia tehtäviä energetiikan, sotilasteollisuuden, rautatielaitoksen j.n.e. alalta.

Neljännessä kokouksessa kuultiin tiedotus intervention lykkäämisestä vuodeksi 1931.

Viimeisessä kokouksessa kuultiin selostus sotilasjärjestön muodostamisesta ja nimitettiin vastavallankumouksellista kaappausta varten uusi hallitusjäsenistö. (Katso syytöskirjelmän alkuun).

Ei siis siinä kyllin, että vuonna 1929 koko työ tähtää intervention valmistamiseen, vaan lisäksi koko toiminta saa kuumeisen luonteen.

Vihdoin vuodelta 1930 Ramsin viimeisessä tunnustuksessaan osottaa **kaksi** kokousta. Toinen niistä käsittelee virtausta Teollisessa puolueessa, joka puolustaa kaappausta maan sisäisten voimien avulla nojaamalla aseelliseen kapinaan. Tämä virtaus kuitenkin hylättiin. Samalla käsiteltiin tiedotusta terrorististen tekojen systemaattisesta järjestämisestä maaseudun kommunisteja vastaan, käyttäen hyväkseen kulakkien mielialoja. Päätettiin palata asiaan yhdessä Kondratjev-Tshajanovin ryhmän kanssa keväällä, jolloin yleistilanne on selvempi. Vihdoin toukokuussa 1930 oli vielä yksi samanluontoinen kokous.

Siten interventiosuunnitelma, urkintatyö, diversioonityö, sotilastyö ja tuhotyö, tarkoituksella auttaa ulkoista sotilasinterventiota, kas siinä vastavallankumouksellisen järjestön toiminnan luonne viime aikana. Tuholaistyö kärkevämpien menetelmien tieltä sikäli kuin Ramsinin sanojen mukaan kriisi jo oli alkanut.

Teollisuuspuolueen KK:n työ taloudellisen kriisin valmistamiseksi v. 1930

Syytettyjen osuuteen ja vaikutukseen tämän kriisin aikaansaamiseksi sietää hieman pysähtyä. **Ramsin** kuvaa työtä, jota tehtiin ennen kuin varsinaisesti asetettiin tehtävä kriisin aiheuttamiseksi v. 1930.

Yleinen perusdirektiivi kaikille kansantalouden aloille oli ennen kaikkea hidastuttaa niiden kehitystempoa. Sitä paitsi minulle tunnetuissa keskuksen ja yksityisten ryhmien neuvottelukokouksissa vahvistettiin seuraavia toimenpiteitä:

I) **Metallituotantoon** nähden 1) sen kehitystempon hidastutamisesta, mikä näkyy selvästi kun rinnastetaan entinen 5-vuotissuunnitelma, joka on keskuksen laatiman suunitelman perusteella tehty ja jonka mukaan tuotanto tulee olemaan 7 milj. tonnia, uuden 5-vuotissuunnitelman kanssa — 18 milj. tonnia, niin huomaa että 5-vuotissuunnitelma oli kuivatettu 2½ kertaisesti:

2) epäsuhteen aikaansaaminen metallin lajittelun ja kulutuksen välillä;

3) epäsuhde eräiden metallivalmisteiden tuotannon ja kulutuksen välillä;

4) Tehtaiden rakentamisen ja laajentamisen, sekä näiden kokoomislaitteiden asettelun hidastuttaminen.

II) **Tekstiiliteollisuudessa:** a) laajentamistempon hidastuttaminen; b) epäsuhde eräiden raaka-aineiden varastojen ja tarpeen välillä, d) uusien tekstiilimateriaalien käytäntöönoton hidastuttaminen.

III) **Liikennelaitoksessa** a) väärä ja epätaloudellinen liikkuvan kaluston ja veturien käyttäminen; b) kunnossaolevien veturien paneminen hylkyjen joukkoon; c) tärkeimpien linjojen kuljetuskyvyn kasvun hidastuttaminen, kuten Donbass-Moskova, Kusbass-Ural, mikä saattaa uhanalaiseksi polttoainehankinnan, c) siitä huolimatta, että vetureissa nykyään käytetystä hiililajista lähitulevaisuudessa tulee ankara puute, ei ole ryhdytty mihinkään toimenpiteisiin veturien sovelluttamiseksi uuden hiililajin käyttöä varten, d) ei ole tehty työtä veturien rakenteen parantamiseksi saattamalla käytäntöön uusia veturityyppejä, jotka olisivat taloudellisia polttoaineen kulutuksessa, e) naftalaivaston kehityksen jälellejääneisyys, joka on naftahankinnan heikko kohta.

IV) **Naftateollisuus** — a) kehityksen tempon jarruttaminen poraustöitä supistamalla, b) naftaetsiskelyn huomattava jälellejääneisyys, joka hidastuttaa naftatuotannon kehitystä ja samanaikaisesti johtaa tyhjentyneiden öljylähteiden lukumäärän lisääntymiseen, c) naftakaasujen väärin käyttäminen, d) naftajohtojen rakennustöiden hidastuttaminen, e) naftatislauslaitteiden kehityksen hidastuttaminen, josta seurauksena on naftan epäedullinen lajittelu ja f) kreking-laitteiden kehityksen voimakas hidastuttaminen.

V) **Hiilitalous** — a) tempon merkitsevä hidastuttaminen kaikissa piireissä, erikoisesti Moskovan ympäristöllä ja Kusbassissa, b) tutkimustöiden tuntuva jälellejääminen, joka rajoittaa kehityksen tempoa ja lisää määrää, c) kapitaalitöiden ja asuntojen rakennuttamisen tuntuva jälelle jääminen, joka samalla on hiilituotannon kehityksen perusesteitä,

d) sähkövoiman kriisi, Donbassissa, Kusbassissa ja Kiselissä, mikä rajoittaa tuotanto- ja mekanisointimahdollisuuksia, e) hiilenlouhinnan mekanisoinnin hidastuttaminen, mikä lisää työvoimapulaa ja asunnonpuutetta.

VI) **Energetiikka** — a) sähköistämistempon hidastuttaminen, b) kriisin aikaansaaminen sähkövoimaan nähden vastuunalaisimmilla kohdilla — Donbassissa, Leningradissa ja Moskovassa, b) sähköasemain rakennustempon hidastuttaminen, niin että ne vievät 2—3 kertaa enemmän aikaa, kuin olisi välttämätöntä, josta johtui pääomien tuotannoton sitominen samoin huomattavien valuuttaerien, ja aiheutti ajottaisia kriisejä sähköenergian varustelu alalla, d) epäsuhtainen aika aseman eri osien valmistumisessa eri koneiston osien saapumisessa, joka on johtanut myöskin pääoman tuotannottomaan kiinnittämiseen, e) sähköasemain korkeat rakennuskustannukset, joka on ollut seurauksena epäratsionalisesta konstruktiosta ja f) lämpöteknillisten laitosten hidastuttaminen.

VII) **Polttoainehankinta** — a) tuntuva polttoainehankinnan supistus, b) paikallisen polttoaineen hankinnan supistaminen, varsinkin turpeen ja Moskovan ympäristön hiilen, c) Kusbass-alueen kehitystempon hidastuttaminen, d) metallurgiassa tarvittavan koksin laadun parantamistoimenpiteiden hidastuttaminen, josta on seurauksena ollut koksin laadun ja valmistetun metallin huonous. (Tod. 21|10 1930).

Tuholaistyö näillä aloilla oli alettu jo ent. insinöörikeskuksen aikana. Uusi tuholaiskeskus, joka alkoi työnsä vuoden 1928 toisella puoliskolla, otti uuden suunnan kriisin muodostamiseen pyrkiessään, koettaen aikaan saada epäsuhdetta eri alojen välillä, varsinkin kun suunnitelmatyön tekeminen kävi miltei mahdottomaksi — kuten Ramsin sanoo, "siksi, että voimaperäisesti toteutettiin käytännössä puolueen yleislinjaa".

"... toimenpiteiden oli pääasiassa suuntauduttava, — sanoo Ramsin — teollisuuden alalla siihen, että ilman muutakin kiertämättömät taloudelliset vaikeudet yhä syvenisivät...."

"... määrättyä konkreettista suunnitelmaa, — jatkaa Ramsin, — sikäli kuin minulle on tunnettua, ei kansantaloudellisen kriisin muodostamiseksi intervention alkuun, ollut. Teollisen puolueen perustehtävänä oli kansantalouden siten suunnitteleminen ja johtaminen, että näiden toimenpiteitten toteuttamisen kautta **äärimilleen kärjistyisivät nämä taloudelliset vaikeudet,** ja siten muodostuisi otollinen pohja interventiolle". (Tod. 21|X).

Yleensä tuholaiset suunnittelivat kriisiä v. 1930 seuraavasti:

"Niinpä Keskisellä teollisuusalueella ja Luoteisella alueella oli määrä saada aikaan erikoisen voimakas kriisi, joka muuttuisi polttoainekatastroofiksi heti kuin sotatoimien takia keskeytyisi liikenne Donbassin kanssa, koska paikallisen polttoaineen hankinta oli heikosti ja ilmeisen riittämättömästi kehittynyt, nim. turpeen ja Moskovan ympäristön hiilen tuotanto ja kuluttajat valmistumattomia niitä laajemmin ja järkiperäisemmin käyttämään. Samanlainen ankara kriisi laskettiin syntyvän **metallista,** varsinkin sota tarveteollisuudessa, seurauksena **metalliteollisuuden kehityksen hidastuttamisesta,** jonka

ohessa yhteyden keskeytyminen etelän metallurgisen alueen kanssa oli johtava kiertämättömään katastroofiin. Samoin Donbassin koksi-bensooliteollisuuden eristämisen piti merkitä vaikeuksia sotakemialliselle teollisuudellekin.

Tekstiiliteollisuudenkin alalla suunniteltiin ja oli toteutettukin epäsuhtaisuutta tuotantomahdollisuuksien ja raaka-ainevarastojen, varsinkin kotimaista alkuperää olevien, välillä, minkä kiertämättömästi oli määrä johtaa tehtaiden tuotannon ajottaiseen seisahtumiseen ja ulkomaisen raaka-aineen maahan tuonnin pysähdyttyä, tekstiilituotannon kokonaan lopettamiseen. Liikennelaitos kehityksessään on siinä määrin jäänyt jälelle yleisestä kansantalouden kehitystemposta, erittäinkin yhteyden puolesta etelään ja itään, että kuljetusvaikeuksien täytyi tuntuvasti kärjistyä vuoteen 1930 mentäessä, joten polttotarvekriisi, rautateiden ollessa kokonaan valmistautumatta paikallisen polttoaineen käyttöön oli omiaan johtamaan kuljetuskriisiin.

Täten Teollisen puolueen toimenpiteiden sarjan täytyi saattaa maa noin v. 1930 taloudelliseen pulaan, joka olisi pohjana laajojen väestökerrosten tyytymättömyydelle sekä kapinoiden ja lakkojen laskettiin lopullisesti herpaannuttavan maan taloudellisen elämän. Tämän ohella teollisen etelän eristäminen maan keskuksesta esitti tärkeintä osaa kriisin lopullisessa täydentämisessä" (Tod. 31|X 30).

Ramsin edelleen osottaa, mitä kukin tuholaisista ennätti tehdä kullakin näistä teollisuuden aloista. Hän itse hoiti energeettisiä asioita, joista kertoo:

"Kriisin aikaansaaminen sähköenergian hankinnan alalla. Teollisen puolueen suunta tässäkin pyrki mahdollisimman pieneen tempoon sähköasemien rakentamisen alalla. Riittää kun osottaa, että Valtion suunnittelukomitean mukaan piirien sähköasemien energiamäärä on suunniteltu vain 10—14 milj. kilovatti-tunniksi, samalla kuin niiden vaadittu kuormitus nykyään on noin 20 milj. kvt. Erikoista huomiota Teollinen puolue kiinnitti kuitenkin kriisin aikaansaamiseen sähkönhankinnan alalla kaikissa tärkeimmissä keskuksissa: Donbassissa, Leningradissa, Moskovassa, Uralilla ja Kusbassissa:

a) Donbassissa on koko ajan tuntunut ja nykyään erikoisesti tuntuu sähköenergian riittämättömyys, joka on seurauksena Shterovskin ja Sujevin sähköasemien rakentamisen suunnitelmallisesta hidastuttamisesta. Viimemainitun aseman rakentamista voimakkaasti hidastutti Valtion suunnittelukomitea, jota edusti prof. A. A. Goreva esittäen tekosyyksi, että energian tarve voitaisiin tyydyttää johtamalla sähköä Dneprostroilta. Shterovskin aseman valmistumista taas estettiin vuosimääriä, tilaamalla sitä varten epärationaalisia koneita (myllyn riittämätön voimakkuus, sovitettiin ranskalaisen menetelmän mukainen, epätaloudellinen polttoainejärjestelmä koetellun amerikalaisen järjestelmän asemasta jne.) sopimattomiin aikoihin tilattiin ja pantiin kuntoon eri laitteita, tilattiin niitä ulkomailta j.n.e.

Tuloksena on, että Donbas on jäänyt varustamatta sähköenergialla, mikä hidastuttaa hiilen tuotannon mekanisoimista, suurentaa vaikeuksia työläisten asuntokysymyksessä

ja jarruttaa paikan kehitystä kokonaisuudessaan.

b) Leningrad on jo vuosikausia ollut vakituisessa sähköenergian pulassa, joka on seurauksena sähköasemien vähävoimaisuudesta, niiden laitteiden kuluneisuudesta ja epäluotettavuudesta, varsinkin näin on asianlaita vanhojen asemien turbogeneraattoreihin nähden. Kun on usein sattunut, että erinäiset koneet ovat joutuneet ajaksi pois käytännöstä, niin on oltu pakotettuja kieltämään kuluttajilta energia. Tämä kriisi on johtunut siitä, että ajoissa ei ole laajennettu paikallisia asemia eikä alettu Leningradin aseman rakentamista.

c) Moskovan yhtymä on samanlaisessa asemassa, jääden sähköasemien voimakkuus jälkeen energian tarpeesta; sen vuoksi on oltu pakotettuja kieltäytymään uusista kuluttajista ja tekemään huomattavia tuotannottomia tuhlauksia pienten asemien rakentamiseen. Tämä tilanne on seurauksena Kashirskin aseman laajentamisen ja nykyaikaistuttamisen, sekä Bobrikovskin aseman rakentamisen hidastuttamisesta. Kashirskin asemaa varten oli tilattu myllyt resolutorimallia, jotka eivät voi käyttää Moskovan ympäristön hiiltä ja vaativat joka 150—200 tunnin työn jälkeen remonttia. Sitä paitsi juuri tänne oli rakennettu epärationaaliset uunit.

Kashirin kalliit ja kauan rakenteilla olleet kattilat ovat hyvin epätaloudellisia ja niiden tuotantoteho oli vähäinen.

d) Samanlaista sähköenergian puutetta on Uralilla ja Kusbassissa.

2) Sähköasemien kustannuksien kallistaminen. Sähköasemien kustannuksia kohotettiin järjestelmällisesti sovittamalla eräitä menetelmiä”.

Ne lueteltuna Ramsin sanoo:

“ ... koskettelematta muita teknillisiä yksityiskohtia mainittakoon, että meidän asemamme maksavat n. 350 rpl., joskus 400—450 rpl., kun mahdollinen hinta on 250 rpl. kvt, siten asemien kustannukset tavallisesti olivat noin 40 pros. kalliimpia kuin niiden mahdollinen rakennushinta, jonka ohessa huomattava osa liioista kustannuksista on suoritettu ulkomaalaisella valuutalla.

Lämpöäsäästävien laitteiden käytäntöön tulon hidastuttaminen. Näiden käytäntöön otto on kaikkein ratsionalisimpia ja vaikuttavimpia menetelmiä energetiikan alalla huomattavasti säästäen polttoaineita ja kapitaalimenoja. Esiintymättä kiistämättömiä taloudellisia periaatteita vastaan, Teollinen puolue osasi alussa, jos niin saa sanoa, saada ilkamoivan ei vakavan suhtaumisen tähän probleemiin, osottamalla esim. Moskovassa mahdollisuuden saada energiaa tätä tietä 40—50 tuhatta kvt. 300—400 tuhannen täysin realisen kilovattitunnin asemasta. Samoin Leningradin “Elektrok” esitti 40 tuhatta KVt 150 tuhannen KVt asemasta.

Nojaten pääasiassa “Moges ja Elektrotok”-yhtymiin, Teollisen puolueen onnistui hidastuttaa kehitystä tällä alalla ainakin kahdella vuodella...

... Toteuttaessaan peruspyrkimyksensä, onnistui Teollinen puolue energetiikan alalla pääsemään siihen, että ne elimet jotka ratkaisivat näitä kysymyksiä, olivat kokonaan teollisen puolueen johdettavissa...

... Teollisen puolueen työn yleinen johto energetiikan alalla oli minulla" (Tod. 3|11 1930).

Polttotarve. Ramsin todistuksessaan 3 p:nä marraskuuta esittää seuraavat tuholaiskeskuksen suunnitelmat, jotka suunnittelukomitea on vahvistanut, mutta jotka valtion operatiivielimet sitten muuttivat ja laajensivat:

"Perussuuntana tämän polttoainehankinnan alalla oli polttoaineen tuotantotempon hidastuttaminen ja tämän yhteydessä siihen liittyvien alustavien yleisten töiden ja tutkimuksien jarruttaminen. Teollisen puolueen saavuttamia tuloksia tällä alalla riittää valaisemaan, kun rinnastaa teollisen puolueen numerot polttoaineen hankkinasta 5-vuotis suunnitelman v. 1932—33, jotka valtion suunnittelukomitea on vahvistanut samalle vuodelle nyt tehtyihin laskelmiin.

	Gosplanin Suunit. milj ton.	Viimeinen suunitelma. milj. ton.	Suurent. kertaa.
Donbass	50	75	1.5
Kusbass	6	19	3.1
Moskovan läh hiili	4	10	2.5
Uralin hiili	6	11	1.8
Turve	15	33	2.2
Nafta	20	42	2.1
Kaikkiaan saad. poltt.	100	100	1.8

Nämä numerot näyttävät, että polttoainehankinnan tempo oli laskenut melkein kaksi kertaa pienemmäksi (Tod. 3|11 1930).

Välitön tuholaistyön suorittaja polttoainehankinnan alalla puolestaan osoittaa:

"Minulle oli annettu tehtäväksi valmistaa kysymykset, jotka koskevat polttoainehankintaa ja niiden toimenpiteiden suunnitteleminen, jotka johtaisivat polttoainekriisiin. Nämä toimenpiteet sisältyvät pääasiassa seuraavaan: Päivittäisten ja pitempiaikaisten suunnitelmien laatiminen polttoainehankinnassa tehdään siten, että polttoainetilanne koko ajan pysyisi jännittyneenä ja, että polttoaine-varastot maassa olisivat varsin vähäiset. Sellainen tilanne pienemmänkin keskeytyksen sattuessa liikenteessä johtaisi polttoainehankinnan keskeytykseen ja tuotantolaitosten pysähtymiseen.

Perusmenetelmänä tuholaistyössä tällä alalla oli polttotarvehankinnan suunnitelmien supistaminen suhteettomasti käytön yleiseen kasvuun nähden ja etupäässä liiton polttoainehankinnan peruskohtien, Donbassin ja Kusbassin, suunnitelmien supistaminen.

Neuvostoliiton polttoaineilla varustamisessa on Donbassilla kaikkein vastuunalaisin paikka.

Tuholaistyö oli tähdätty Donbassin kehityksen hidastuttamiseen uusien rakennustöiden ja toimivien kaivantojen uudistamisen pidättämiseen jo Shahtyn tuholaisjärjestön aikaan saama tilanne uusien kaivoksien rakentamisessa Donbassilla (varsinkin suurilla kaivannoilla), ei ole korjattu eikä jäljettömiin hävinnyt viime vuosien aikana. Tämän takia Donbas vastaisessa kehityksessään ei voinut nojata tähän kaivosryhmään ja uusien kaivosten

luku, — jotka olivat tekeillä 1925—29 ei ole suurentunut, vaan päinvastoin pienentynyt...

... Näin suunnitellen Dombassin kehitys, jos laskelmat olisivat toteutuneet, olisivat johtaneet kärkevimpään kriisiin v. 1930, mikä vastasi Teollisen puolueen yleisiä ohjeita kriisin valmistamiseksi intervention alkuun tänä vuonna.

Erikoinen merkitys mitä tärkeimpänä ja voimakkaimpana mobilisationikohteena on annettava Kusbassille suurine mahdollisuuksineen kehittyä nopeasti. Kaukaisena seläntakaisena polttoainevarastona, joka on täysin turvattu valtaus ja hävitysvaaralta sotatoiminnan aikana, Kusbass olisi täytynyt ennakolta valmistaa siihen, että se millä hetkellä hyvänsä pystyisi tuottamaan moninkertaisesti yli paikallisen tarpeen ja siten hankkimaan Liiton mittakaavassa tärkeän piirien osan, varsinkin mobilisatiomerkityksen. Tämä Kusbassin osuus ja merkitys Teollisen puolueen ohjeiden mukaisesti sivuutettiin minun ja koko valtiosuunnittelukomitean laatiessa suunnitelmia sen kehittämiseksi ja asetettiin sille selvästi supistetut tempot 5 vuotissuunnitelmaa ja erikoisesti vuodelle 1930—31 suunnitelmaa laadittaessa. Paitsi varsinaisia polttoainekeskuksia, Donbassia ja Kusbassia, koko polttoaineiden varustelusuunnitelmalla ja varsinkin maan puolustuksen kannalta on suuri merkitys paikallisten polttoainevarastojen käytöllä (paikallisten kivihiili-, turve- y.m. varastoilla). Erikoisesti on tämä tärkeää niihin piireihin nähden, jotka ovat riippuvaisia etäältä tuoduista polttoaineista, kuten Leningradin, keskisen teollisen alueen ja Uralin piirit...

... Ramsinin esittämien taloudellisten laskelmien perusteella todistettiin epätaloudelliseksi Moskovan ympäristön hiilen intensiivinen käyttö, vaikka sen juuri piti olla mitä tärkein Moskovan alueen energeettinen perus ja mobilisationituki. Samoin tapahtui turvetuotantoon nähden sellaisilla alueilla, kuin Leningrad ym...

... Nykyisen liikenneyhteyden heikkous näihin tärkeimpiin polttoainekeskuksiin, joka yhteys on vielä heikontunut yleisen tuholaistyön kautta, olisi tehnyt mahdolliseksi Teolliselle puolueelle kriisin tai sotatoimien aikana herpaannuttaa nopeasti polttoaineella varustelun ja riistää mahdollisuus käyttää hyväksi sellaista mobilisatiokohtaa, kuin Kusbas.

... Niiden tuholaismenetelmien joukossa, jotka tähtäsivät polttoainevarustelun heikentämiseen, on myöskin mainittava naftan kuljetuksen kehitystempon hidastuttaminen ja selvän epäsuhteen aikaansaaminen naftan tuotannon ja käytettävänä olevien kuljetusvälineiden, niin laivojen kuin rautatiekalustonkin välillä. (Tod. 3|11. 1930).

Metallista Ramsin todistaa:

Tempot metallin alalla, sikäli kun niitä on edustanut Teollinen puolue, esiintyvät räikeästi, rinnastamalla valtion suunnittelukomitean numeroita 5-vuotissuunnitelmassa 8—10 milj. ton. viimeiseen suunnitelmaan, joka on 17 milj. ton. s.o. melkeinpä kaksi kertaa enempi. Tämä metallurgian ja metalliteollisuuden laajentamistempon h i d a s tuttaminen yleisen rakennusvauhdin samanaikaisesti kasvaessa johti kiertämättömästi kriisiin v. 1930, metallin ankaraan puutteeseen ja metallilla varustelun kriisiin. Riittää kun

osottaa, että kattopeltien puute on joka vuosi kasvanut, tehden se 1929 —30 jo 37 pros.

Metallin nälkä kasvaa vielä epäsuhtaisesta metallin lajittelusta kulutukseen verraten ja samaten epäsuhteen takia erinäisten metallivalmisteiden tuotannon ja kulutuksen välillä. Metallin puute vielä tiukkeni metallin tuhlaavan käytön takia".

Välitön tuholainen metallituotannon alalla, Tsharnovski, osottaa:

Metallin varustelun alalla metallia muokkaavassa teollisuudessa peruslinja oli liikennelaitoksen ja muiden laitosten riittämätön varustelu kaikenlaisilla ja luontoisilla metalleilla ja puolivalmisteilla. Tähän päästiin ensi kädessä mustan metallurgian kehitystempon hidastuttamisella: a) Niin sanotussa "Suuressa metallurgiassa" s.o. Donbassin ja Uralin tehtaiden metallurgisessa tuotannossa ja b) "Pienessä metallurgiassa", jota on mekaanisissa ja konerakennustehtaissa Keskisellä teollisuus- ja luoteisella alueella.

Metallin riittämätön varustelu uhkasi suoranaisesti kaikkien metallia käyttävien teollisuusalojen ja samoin liikennelaitoksen kehitystä, tätä tärkeää tekijää maan puolustuksessa. Siten paitsi kriisejä ja keskeytyksiä metallin varustelussa tuotannolle, se merkitsi maan puolustuksen kannalta vaarallisia olosuhteita intervention sattuessa, jolloin paitsi ammukkeita ja aseita, jokaisella veturilla ja vaunullakin on merkityksensä tekijänä maan puolustuksessa.

Varsinkin korjausremontin ja uudelleen rakentamisen viivästyminen tehdasosastoilla, jotka valmistavat veturien ja vaunujen kehyksiä ja askeleita 3—4 vuoden aikana n.s. Suurmetallurgian tehtaissa on ollut tuntuvana jarruna liikkuvan rautatiekaluston korjaamisessa, koska pienen metallurgian tehtaissa näiden osien jatkuva tuotanto on ehkäisty metallin yleisten laadullisten puutteiden takia, eikä yleensäkään ole voitu tyydyttää liikennelaitoksen ja vaunurakennustehtaiden kasvavia tarpeita näiden suurentaessa huomattavasti tuotantoa. Sama koskee rautatien liikkuvan kaluston erikoisosia, kuten resooreja, vaunun kiinnittimiä jne. Samalla kun tämän tehtävän ajoissa ratkaiseminen, rakentamalla keskitettyjä tuotanto-osastoja akselien, pyörien valmistamiseksi ilman kehävanteita (tahi pyörien valaminen grifonin menetelmän mukaan valuteräksestä), samoin tehdasosastojen järjestäminen resoorien, vieterien, kiinnityslaitteiden ym. keskitettyä tuotantoa varten olisi omiaan edistämään kuljetuslaitoksen välineiden kehitystä ja varsinkin veturirakennusta ja ajoissa suoritettu keskitetty tuotantomenetelmä olisi edistänyt metallin säästämistä valmistuksessa.

Osoitettujen tehtävien ratkaisun myöhästyminen asettaa kuljetuslaitoksemme kroonilliseen puutteeseen näistä osista ja intervention sattuessa ei sellaisena kireänä aikana ole mahdollisuutta nopeasti poistaa vaikeuksia, koska tällöin välittömästi lisääntyy näiden osien tarve.

... Vaunujen, veturien ja jokialuksien rakentamisessa on tempon hidastuttamisella näillä aloilla niinikään huomattu kielteinen merkitys intervention sattuessa.

Kemiallisen koneiston tuotanto törmää toisaalta meidän metallurgian valmistamattomuuteen tuotta-

maan erikoisia teräslaatuja, kuten ruostumatonta, suurta painetta, happoja ja kuumuutta kestäviä lajeja, samanaikaisesti kun lisäksi vaikuttavat hapot. Näiden tuotannon myöhästyminen merkitsee varsin epälaadullisia olosuhteita useille sotateollisuutta palveleville tuotannonaloille.

Yhtä myöhästynyt on meillä työpenkkien valmistus, joilla on mitä tärkein merkitys ei vain yleisluontoisessa tuotannossa, vaan myöskin maan puolustustuotannossa, kuten esim. aseiden ja ammuksien y.m. valmistuksessa, kuten maailman sota osoitti. Samanlainen merkitys tässä mielessä on työkalutuotannolla, joka niinikään on suuresti jäänyt kehityksessä jälelle. Molemmat nämä alat tärkeytensä vuoksi sodan ja intervention sattuessa vaativat mitä suurinta huomiota mutta itse asiassa ovat saaneet alkusysäyksen vasta aivan viime aikoina. Niinpä neljän työpenkkitehtaan projektit on esitetty vahvistettavaksi vasta v. 1930, mikä sekin on katsottava tuholaisuudeksi alojen suunnittelussa...

... Yleisenä yhteenventona on se, että kaikkien alojen läheinen riippuvaisuus toisistaan, varsinkin koneteollisuuden riippuvaisuus metalliteollisuudesta, vaikuttaa, että ei ole ainuttakaan alaa joka ei kärsisi konerakennusalojen väärästä suunnittelusta, joten esim. intervention sattuessa ne kärsivät sotilasvarustelun välittöminä aloina, jotka samalla palvelevat selkäpuolen töitä ja yhteyksiä. (Tod. 3|11 1930).

Vihdoin Fedotov osoittaa tekstiiliteollisuudesta:

"Tuholaisjärjestöjen perustehtäväksi viime vuosina muodostui työskentely kriisien aikaansaamiseksi teollisuudessa, tarkoituksella saada tehtaat pysähdystilaan, kulutustavaroiden puutteeseen ja sitä tietä tehdä väestö tyytymättömäksi. Varsinainen vahingon teko katsottiin liian vaaralliseksi ja tuloksia tuottamattomaksi, kun sensijaan suunnitelmien epäsuhtaisuus johtaisi syviin järkytyksiin.

Pohjan valmistaminen interventiolle oli välttämätöntä joudutaa ja aikaansaada kriisi vuodeksi 1930. Tekstiiliteollisuudessa tuholaistyön järjestäminen tähän suuntaan alkoi jo v. 1927 ja vahvistui 1928 rajan takaa tulleiden vaatimusten ja insinöörijärjestön liiton ohjeiden mukaisesti". (Tod. 2|10 1930).

Sellaista oli tuholaisten työ kriisien valmistamiseksi.

Tätä työtä täydensi toinen rinnakkaistyö, joka sai yhä enempi ratkaisevan merkityksen v. 1929—30, todellisuudessa muodostuen Teollisen puolueen varsinaiseksi työksi. Tämän työn analysointi lopullisesti tekee mahdolliseksi määritellä mikä teollisesta puolueesta loppujen lopuksi oli tullut läheisen yhteytensä takia intervention järjestäjien kanssa.

Itse tuholaiset luonnehtivat tätä työtä seuraavasti:

"Tehtävät ja toimeksi saannit rajan takaa, sanoo Ramsin, — voidaan jakaa kolmeen ryhmään:

1) Tietojen hankintatehtävät tarkoituksella hankkia tietoja liiton taloudellisesta, poliittisesta ja sotilaallisesta tilanteesta.

2) Organisatooriset tehtävät, jotka koskivat erinäisiä organisatoorisia kysymyksiä.

3) Operatiiviset ja suunnitelmalliset tehtävä.

4) Diversioonitehtävä (räjähdyksi-

en y.m. tuhotöiden järjestäminen). (Tod. 31|10 1930).

Teollisen puolueen kurssi on tänä aikana vakoiluun ja maanpetturuuteen, mikä selviää jo näiden tehtävien luettelemisesta.

Tämän työn suorittamiseksi ja sen sopimiseksi rajantakaisten johtavien piirien kanssa, tarvittiin toisaalta rahavaroja ja toisaalta oikein järjestetty yhteyskoneisto. Näihin kahteen kysymykseen olikin kiinnitetty mitä suurinta huomiota teollisen puolueen KK:n johtajien taholta. Tämä työ jatkui aivan viimeisimpiin aikoihin asti.

Tosiasiat kysymyksessä järjestöllisistä yhteyksistä ulkomaisten interventiota valmistavien järjestöjen kanssa vakoilu- ja petostyön suorittamiseksi asiassa kerääntyneen aineiston perusteella ovat seuraavat:

Teollisuuspuolueen KK:n yhteydet Moskovassa olevaan Ranskan toimistoon

Jo Ramsinin ensi kerran tavatessa Rjabushinskin, elok. 1927, viittasi Rjabushinski johonkin Moskovassa asuvaan K... henkilöön jonka kautta voi pitää yhteyttä Kauppa- ja teollisuuskomitean kanssa. Tämän yhteyden Ramsin sitten ottikin. Ramsin tutustui tähän K... yhdessä syytettyjen Kalinnikovin ja Laritshevin kanssa n. vuoden 1928 keskipaikkeilla. Kansallisuudeltaan on K.. ranskalainen ja on hänellä asemansa virkamiehenä Ranskan palveluksessa SNTL:ssä.

Toinen yhteys oli erään toisen ranskalaisen R.. kautta, joka niinikään asuu Moskovassa ja johon yhteys syntyi Kauppa- ja teollisuuskomitean puheenjohtajan Denisovin kautta Parisissa lokakuussa v 1928. R... niinikään toimii — Ramsinin sanojen mukaan — Ranskan virallisessa palveluksessa S.N T.L:ssä.

Nämä kaksi henkilöä olivat pääasiallisina yhteysmiehinä Teollisen puolueen sekä Kauppa- ja teollisuuskomitean ja Ranskan yleisesikunnan välillä.

Vuonna 1920 erään kohtauksen aikana K... kanssa, Ramsinin sanojen mukaan, R... ilmoitti hänelle kyllin korkeassa asemassa olevan Ranskan virallisen henkilön nimessä, että silloisen yhteyden Ranskan yleisesikuntaan viime mainittu katsoo epätyydyttäväksi koska yhteys tapahtuu liian monen henkilön kautta, siksi Ranskan yleisesikunta katsoo tarpeelliseksi saada aikaan suoran yhteyden Teollisen puolueen sotilashenkilöiden kanssa ja asettaa tätä varten Ranskan yleisesikunnan upseerin eversti Rieherin, jonka Ramsin kohtasi lokakuussa 1928 aamulla tavattuaan ensin eversti Juanvillen.

Tutustumisesta K... kanssa sovittiin jo vuonna 1927 kohtauksen aikana Rjabushinskin kanssa, jolloin oli määrä, että K... tulee tapaamaan Moskovassa. Niin tapahtuikin läänin virastojen keskuksessa.

Ramsinin tutustutti K:n kanssa Paljtshinski. Senjälkeen, — Ramsinin todistusten mukaan — hän tapasi K... Kaksi kertaa vuoden 1928 keskivaiheilla asunnossaan jossa hän tutustutti Kalinnikovin K...

kanssa ja v. 1928 lopussa Laritshevin K:n ja K:n kanssa, Denisovin kanssa Pariisissa tehdyn sopimuksen mukaan, oli myöskin määrä tulla Ramsinin luo teknoloogiseen instituuttiin, tekosyyllä saada lupa instituutin tarkastamiseen esittämällä Ramsinille kirjeen jostakin virallisesta Ranskalaisesta laitoksesta. Niin tapahtuikin lokakuussa v. 1928. Kirje oli kirjoitettu venäjän kielellä ja sisälsi pyynnön sallia ranskalaisten insinöörien tutustua laitokseen ja avustaa kirjeen antajaa.

Tämän jälkeen Ramsinilla oli kolme kohtausta R... kanssa v. 1928 toisella puoliskolla jolloin hän Kalinnikovin asunnossa tutustutti R... Otshkinin kanssa, — toisen kerran vuoden 1929 keväällä ja Otshkinin asunnossa vuoden 1929 lopussa. Ensikerran kohdattaessa R... kanssa sovittiin siitä miten toteutettaisiin kirjeellinen yhteys Ranskan yleisesikunnan kanssa erään ranskalaisen laitoksen kautta Moskovassa. Paitsi henkilökohtaista yhteyttä järjestettiin yhteys myöskin kolmannen henkilön kautta, tässä tapauksessa Otshkinin ja insinööri Kordonin kautta, joka toimii sähkötarpeiden maahan tuonnin alalla R... otti välittääkseen tuholaisten kirjeitä kauppa- ja teollisuuskomitealle (Ramsinin tod. 31|10 1930). Vihdoin Ramsinin todistusten mukaan 25|10 viimeiset tiedot R... hän sai helmi- eli maaliskuussa 1930, jolloin ilmoitettiin hänen väliaikasesti matkustaneen Moskovasta ulkomaalle. Siten kirjeellinen yhteys R... kanssa jatkui aivan viimeisiin aikoihin asti (maaliskuuhun 1930). Vihdoin Ramsin todistuksissaan mainitsemat, jutussa syytetyt Kalinnikov, Laritshev, Otshkin täydelleen vahvistavat Ramsinin todistukset: Kalinnikov yksityiskohtaisissa todistuksissaan 31|10 osottaa, että yhteyttä Ranskan hallitsevien piirien ja kauppa- ja teollisuuskomitean lähellä olevien valkoemigranttien kanssa ylläpitivät ensin Hrennikov ja Fedorov ja osaksi Ramsin mutta 1928 jälkkeen ja varsinkin 1929 pääasiallisesti Ramsin ja Laritshev ja osaksi myöskin Kalinnikov.

"Yhteyttä", — sanoo hän, "ylläpidettiin Moskovassa — kautta K... R... välityksellä ja sitä paitsi Ramsinilla oli yhteys vieläkin korkeamman henkilön kautta..." (31|10 1930).

Omista tapaamisistaan mainittujen henkilöiden kanssa Kalinnikov ilmoittaa, että kohtaus K... kanssa oli syksyllä 1928 "Natalia Tarpovan" ensi näytännössä Kamernin teatterin sivuhuoneessa ja selvittää hän sitä.

"Kohdatessani K... — sanoo hän, Ramsinin luona sain tietää, että ... henkilökuntaa suuresti kiinnostaa Kamernin teatterin esitykset ja tulevat olemaan ensi näytöksessä, sentähden, lähtiessäni katsomaan näytöstä, minä laskin tapaavani K... Niin kävikin, että jo ensimäisenä väliaikana kohtasin K... sivuhuoneessa. K. oli kahden naisen ja yhden miehen seurassa jonka K... esitti minulle nimellä monsieur R...

Seuraavalla väliajalla K... ilmoitti minulle että hän hiljakkoin on tavannut Ramsinin ja Laritshevin, joille tiedottanut intervention ajasta ja sen toteuttamissuunnitelmista. K... yksityiskohtaisesti toisti Ramsinin ilmoituksen Teollisen puolueen KK:ssa, jonka juuri esitin.

Uutta kuulin K:lta sen, että hän

haluaisi tietää Teollisen puolueen KK:n mielipiteen intervention alkamisaikaan nähden ja siitä minkälaista taloudellista konjunktuuria odotetaan Neuvostoliitosta v. 1930 (Tod. 37X30).

Yhteyden hoitaminen ulkomaiden kanssa — sanoo Laritshev todist. 31|X — s.o. Kauppa- ja teollisuuskomitean ja Ranskan yleiesikunnan kanssa, oli keskitetty Ramsinin käsiin.

"Kaikki neuvottelut interventioon valmisteluista suoritti Ramsin henkilökohtaisesti erään R... välityksellä. Paitsi Ramsinia oli Kalinnikovilla yhteys R... kanssa, jonka asunnossa kerran (syksyllä v. 1928) tapasin R... R... kautta sai Kalinnikov tietoja taloudellisen saarron valmisteluista SNTL:ää vastaan, jonka saarron alotteentekijänä tulisi olemaan Ranska.

Keväällä 1928 Ramsin tutustutti minut vielä yhteen Ranskan asiamieheen (huhtik. lopussa tai toukok. alussa). Kohtaus oli Ramsinin asunnossa, hänen työhuoneessaan, noin klo 11 illalla. Ramsinin ohjeiden mukaan, oli minun määrä pitää yhteyttä K... kanssa, vastaanottaakseni kirjeenvaihdon ja rahaa Kauppa- ja teollisuuskomitealta, samoin jättääkseni Teollisen puolueen tiedotukset ja vastaukset kuhunkin kysymykseen. Rahat ja kirjeenvaihto välitettiin minun tai Ramsinin asunnon kautta K... tavallisesti noin 11 aikana illalla. Suurentaakseni piiriä, jonka kautta yhteys saattaisi tapahtua ja välttääkseni epäluuloja, joita saman henkilön usein toistuva käynti saattaisi herättää, tutustutin K... Kalinnikovin kanssa marraskuussa 1928, kun K... erään kerran oli asunnossani". (Tod. 31|X).

Ramsinin osottama kolmas henkilö Otshkin, todistaa:

"Prof. Ramsin henkilökohtaisesti minulle kertoi, että eräällä Pariisin matkallaan hän sai ohjeet Ranskan hallitsevista piireistä tutustua Moskovassa K... kanssa, yhteyden aikaansaamiseksi Teol. puolueen ja Ranskan välillä.

V. 1929 lopulla Ramsin tutustutti minut henkilökohtaisesti K... kanssa. Se tapahtui Ramsinin työhuoneessa. Kutsuttuaan minut luokseen, nähtävästi sihteerinsä Sporovin kautta, hän esitti minut tuntemattomalle henkilölle, jonka sanoi olevan ...... palveluksessa — K... Samalla Ramsin, K... läsnäollessa, joka puhui kokolailla venäjää, ilmoitti, että minun on ruvettava toimittamaan kirjeellisiä tiedotuksia häneltä, Ramsinilta K... Siitä, että nämä tiedotukset tulevat olemaan urkintaluonteisia, ei hän maininnut mitään, mutta K... aikana käydyn, lyhyen keskustelun sävystä päätin, että Ramsin antaa minulle puhtaasti urkintaluontoisia tehtäviä.

Lisään, että ehdotuksensa yhteyteen asettumisesta K... kanssa, Ramsin teki esimiesmäisesti, odottamatta mitä minulla oli asiaan sanomista. Yhteyden teknillisestä puolesta K... kanssa ei tässä kohtauksessa puhuttu.

Noin kuukauden kuluttua Ramsin kutsui minut luokseen työhuon. antaen minulle suuren, suljetun paketin, ilman minkäänlaista osotetta. Antaessaan sen hän sanoi, että minun on vietävä se K... Kysymykseeni, miten tapaan K... Ramsin vastasi, että K... soittaa minulle puhelimitse.

Todellakin, samana päivänä, myöhemmin kuin olin saanut Ram-

sinilta paketin, kutsui minua Ramsinin sihteeri Sporova, sanoen, että minua kutsutaan puhelimeen. Joku, jota en tuntenut äänestä että hän olisi ollut K... ilmoitti minulle, että kanssani puhuu henkilö, johon tutustuin kuukausi sitten Ramsinin työhuoneessa ja että minun on jätettävä hänelle paketti jonka olen saanut puolituntia sitten Ramsinin työhuoneessa. Edelleen ehdotti henkilö, jonka kanssa keskustelin, että tulisin klo 6 illalla postikonttoriin, jossa hän minua odottaa.

Täsmälleen klo 6 olin postikonttorissa (Mjasnitskajalla), jossa tapasin K... K... pyysi minulta pakettia, jonka annoin, ja niin lähdimme kumpikin tahollemme.

Noin kahden kuukauden kuluttua tämän jälkeen, Ramsin antoi minulle työhuoneessaan toisen paketin K... varten. K... taaskin kutsui minua puhelimitse Ramsinin sihteerin Sporovan kautta ja sovimme hänen ehdotuksestaan, kohtauksesta Metropolin kulmauksessa Sverdlovin torin luona. Siinä oli toinen kohtaukseni K... kanssa, jolloin annoin hänelle toisen paketin. K... en ole muuta kertaa tavannut.

... palveluksessa olevan ... R... kanssa, tutustuin marraskuun jälkipuoliskolla v. 1928, seuraavissa olosuhteissa. Ramsin kutsui minua luokseen asuntoonsa illalla. Kun tulin hänen luokseen tapasin hänen luonaan kansalaisen, jonka Ramsin esitti minulle — R...

Edelleen ehdotti Ramsin minulle, että järjestäisin ranskalaisille ekskurssin Teknologiselle instituutille.

Tämän ekskurssin järjestin vuorossa olleen insinöörin kautta parin, kolmen päivän perästä tutustumisestani R... kanssa. Oliko R... ekskursanttien joukossa, en muista.

Toinen kohtaukseni R... kanssa oli vuotta myöhemmin, eli vuoden 1929 lopussa.

Noin marras—joulukuun tienoilla v. 1929 (tarkasti aikaa en muista) Ramsin soitti minulle iltasella asuntooni ja kysyi minulta voiko hän tulla luokseni R... kanssa tärkeässä asiassa.

Kun asunnossa ei ollut ketään, eipä vaimoanikaan, vastasin myönteisesti. Noin 15—30 min. kuluttua tämän jälkeen tuli luokseni Ramsin autollaan yhdessä R.. kanssa: jotta en häiritsisi keskustelua jätin Ramsinin yhdessä R... kanssa.

Tämä Ramsinin ja R... keskustelu kesti puolisen tuntia. Tämän jälkeen Ramsin ja R... lähtivät luotani autolla. Lisään tähän, että Ramsinin toisen kohtauksen aikana R... kanssa — R... minun nähteni sai Ramsinilta jonkun paketin. Mitä paketissa oli en tiedä.

Tästä kohtauksestaan R... kanssa pyysi Ramsin minua olemaan kenellekään puhumatta. Enempää R... kanssa emme ole tavanneet (Tod. 31|10 1930).

Teollisen puolueen KK:n jäsenet Fedotov ja Tsharnovski niinikään vahvistavat nämä Ramsinin suhteet ranskalaisiin agentteihin.

Teollisuuspuolueen KK:n urkintatyö

Mitä tulee Teollisen puolueen urkintatyöhön niin esiintyy siitä tosiasioita Ramsinin todistuksissa. Ramsin sanoo:

"Tiedonhankinta - tehtävät. 1) Kauppa- ja Teollisuuskomitean Pariisissa lokakuussa 1928 antamat tehtävät, vuoden 1928 lopusta alkaen Teollisen puolueen KK lähetti Kauppa- ja teollisuuskomitealle noin joka kolmen kuukauden kuluttua, s.o. neljännesvuosittain taloudellisia yhteenvetoja SNTL:n kansantalouden tilasta. Yhteenvedot sisältävät konjuktuuri-katsauksia tärkeimpine numeroineen eri aloilta, kuten polttoaine, metalli, tekstiili, kemialliselta, elintarve, metsäteollisuuden, rakennusaine, sähköistämisen alalta yleiskatsauksia teollisuuteen, kulkulaitokseen, maatalouteen j.n.e. esittäen tulokset ja tuotannon, työläisten lukumäärän, niiden indeksit j.n.e. Taloudelliset yhteenvedot sisältävät pääasiallisesti numerotaulukkoja lyhyine selityksineen, johtopäätöksineen ja perspektiiveineen. Paitsi näitä yhteenvetoja, lähetettiin painettuja julkaisuja SNTL:n kansantalouden statistiikasta ja konjunktuureista. Taloudellisten yhteenvetojen yleinen toimittaminen oli tavallisesti prof. P. S. Adadtshilla ja niiden lähettäminen V. A. Laritshevilla K.... kautta.

2) Paitsi ajoittaisia taloudellisia yhteenvetoja Teollisen puolueen KK K.... pyynnöstä antoi Kauppa ja teollisuuskomitealle tietoja kansantalouden eri aloilta. Näitten tietojen, luettelon, niiden laatimisjärjestyksen ja sisällön sikäli kun minä niitä tunsin olen esittänyt 15—27 lokakuuta todistuksissani "Teollisen puolueen urkintatyöstä". (Tod. 31.10 1930).

Muuten tiedotukset joita jätettiin ranskalaisten agenttien kautta eivät suinkaan rajoittuneet "konjunktuurisiin yhteenvetoihin".

Keväällä v. 1929 A..*) kääntyi puoleeni — ilmoittaa Ramsin todistuksissaan 31.10 pyynnöllä saada tietoja vaikkapa vain lentolaivaston teknillisestä tilasta. Pyynnöstäni prof. V. S. Stetshkin laati muistiinpanon, jonka annoin 1929 vuoden lopussa A.... Tässä muistiinpanossa typistetyssä muodossa oli katsaus lentokonetyyppeihin joita käytetään STNL:ssä, tietoja niiden kantavuusvoimasta, nopeudesta, lentokorkeudesta, moottorien voimakkuudesta j.n.e. oli merkitty saavutuksia metallisten lentokoneiden rakennuksen alalta ja muutamia erikoiskysymyksiä lentotaidon teoriasta ja tekniikasta.

Vielä aikaisemmin

"....Vuoden 1928 keskivaiheilla minun ja Kalinnikovin tavatessa K.... minun asunnossani, K.... pyysi antamaan hänelle tietoja SNTL:n sotatarveteollisuuden tilasta ja tulevaisuuden näköaloista. Täyttääksemme antamamme lupaukset, Teollisen puolueen KK:n päätöksen mukaisesti ja minun henkilökohtaisella ohjauksellani, tällaisten tiedonantojen valmistelu ja laatiminen suoritettiin Kalinnikovin ja Tsharnovskin johdolla. Viimemainittujen tietojen mukaan Kalinnikov 3—4 kertaa luovutti niitä K.... Näiden tietojen sisällyksestä Kalinnikov ja Tsharnovski voivat antaa lisätietoja.

---

*) A.... on R.... toinen nimi.

Näihin yleisiin tietoihin Evreinov E. F. *) kehoituksestani antoi Kalinnikoville erikoistietoja sotateollisuuden alalta, muutamien sotatarvetehtaiden energeettisesta tilasta. Sikäli kun minulla on tietoja Pjaljtshinskin tiedotuksista aikaisemmin sotatarveteollisuudesta antoi Ranskan yleisesikunnalle Mihailov.

1929 vuoden lopussa tavatessani A.... tämä pyysi valmistamaan kysymystä ilmailuaseman rakentamisesta Leningradin alueelle. Tämän tehtävän suorittamisen annoin prof. B. S. Tshetshkinille **), joka valmisteli kysymyksen ja antoi ainehiston Kalinnikoville joka sitten luovutti sen lähetettäväksi Ranskan yleisesikuntaan.

Ranskan yleisesikunnasta K.... kautta Kalinnikoville Laritsheville ja A.... kautta minulle toistuvasti oli tullut pyyntöjä järjestää puhfaasti sotilasluontoisten materiaalien hankinta ja perille toimittaminen. Samanlaisen pyynnön esitti minulle Pariisissa kenr. Lukomski ja eversti Jaunville ja Laritsheville, Lontoossa Patric ja Lawrence Englannin esikunnan puolesta. Saadakseen tällaisia tietoja Ranskan yleisesikunta, sekä kauppa- ja teollisuuskomitea kiirehtivät Teollisuus puoluetta muodostamaan sota-asiain komitean". (Tod. 31.10 1930).

Tämä urkintatyö jonka vahvistavat kokonaisuudessaan muut syytetyt kuuluu VSNL:n rikoslain 58 pykälän 6:een kohtaan. Samanaikaisesti samojen henkilöiden kautta Teollinen puolue sai sotilasorganisatooriisiakin tehtäviä Ranskan yleisesikunnalta. Sille osotettiin miten on muodostettava oma järjestö voidakseen asianmukaisesti palvella interventiota ja sen valmistelua.

Viimeisinä olemassaolonsa kahtena vuotena Teollinen puolue menetti kokonaan alkuperäisen luonteensa vain SNTL:n kansalaisten vastavallankumouksellisena (tuholais-) järjestönä, ja muuttui ei vain tyypilliseksi urkkijajärjestöksi, vaan tyypilliseksi vieraiden valtioiden hallitsevien piirien sotilasagentuuriksi: Vieläkin enempi, kauppa ja teollisuuskomiteakin jäi taka-alalle. Ulkolaiset interventionistit, joista kaikki riippuu, määräsivät näiden toiminnasta. He tekivät tilauksia ja vaativat niiden täyttämistä.

Venäläiset vastavallankumoukselliset muuttuivat ulkovaltioiden urkkijoiksi ja agenteiksi. Ranskan yleisesikunnan antaman tehtävän mukaisesti osotettujen henkilöiden kautta Teollinen puolue järjestää yhteyteensä: ensiksi sotilasjärjestön ja toiseksi diversiooni järjestön.

Kajoamatta sen yksityiskohtaisemmin toiminnan tähän puoleen, josta paraillaan suoritetaan tutkimuksia, edellä esitetyn syytöksen todistamiseen riittää yhden tosiasian toteaminen: näiden tehtävien saaminen ja täyttäminen. Sellaisten tehtävien saamisesta ja täyttämisestä todistavat täsmällisesti ja yhtäpitävästi kaikkien syytettyjen todistukset.

*) ja **) Syytetty toisessa asiassa.

Teollisuuspuolueen KK:n diversionityö

"Tehtävän muodostaa diversionijärjestö*) — todistaa Ramsin 31.10 — sai Teollisuus puolue kauppa- ja teollisuuskomitealta jo vuoden 1928 lopussa. Kiinteämpiä vaatimuksia diversioonijärjestöjen perustamisesta alettiin esittää vuoden 1929 keskivälillä, varsinkin senjälkeen kun selvisi, että interventio vuonna 1930 ei toteudu.

Näiden tehtävien suorittamiseksi, noin v. 1929 keskivaiheilla Teollinen puolue ryhtyi muodostamaan diversioonijärjestöä joka käsittäisi energeettisen talouden; sellaisen järjestön muodostaminen teollisuuteen ja suunnitelman laatiminen diversioonitekojen suorittamiseksi teollisuudessa annettiin Kalinnikovin ja Tsharnovskin toimeksi ja liikenne alalla, Laritshevin ja Kogan-Bernshteinin huoleksi. Diversioonijärjestön organisatsionipuoli on esitetty minun erikoistunnustuksessani asiasta.

Kolmas suuri järjestöllinen tehtävä koski Teollisen puolueen sotilasjärjestön muodostamista. Ensimäiseksi, sikäli kuin minulle on tunnettua, tämän tehtävän vuoden 1928 lopussa esitti kenraali Lukomski tavatessani hänet Pariisissa ja eversti Lawrence tavatessani hänet Laritshevin kanssa Lontoossa. Vuoden 1928 keskivaiheilta lähtien alkaa Kauppa- ja teollisuuskomitealta sekä Ranskan yleisesikunnalta tulla pyyntöjä kiirehtiä niin diversiooni kuin sotilasjärjestön muodostamista. Tätä varten ryhtyi Teollisen puolueen KK muodostamaan erikoiskomiteata Teollisen puolueen KK yhteyteen keväällä 1929. Tällöin sotilasjärjestöjen ryhmien johto ja vastainen jäsenvärväys vuoden 1929 alussa annettiin tehtäväksi. Tämän kysymyksen yksityiskohdat on erikoistodistuksissani". (Tod. 31.10 1930).

Tämä tunnustus on täysin riittävä saattamaan mainitut henkilöt vastuuseen rikoksesta VSFNTL:n rikoslain 58 pyk. 3 kohdan mukaan.

Suoritetun työn yleisen luonnekuvan esittää Ramsin samassa todistuksessa:

"Diversiooni kysymyksiä intervention aikana käsitteli Teollinen puolue jatkuvasti pääasiallisesti kolmen suuntaisia:

1) Sotilasteollisuudessa
2) Sähköasemiin nähden
3) Rautateillä

Näitä kysymyksiä alettiin erikoisen voimaperäisesti harkita vuoden 1929 keväästä lähtien niin Teollisen puolueen kesken kuin ulkomaisten yleisesikuntain edustajainkin taholta.

Perusprinsiipiksi diverssionitekoja suoritettaessa Teollisen puolueen ja Kauppa- ja teollisuuskomitean yhteisestä sopimuksesta hyväksyttiin mahdollisimman pitkien pysähdysten aikaan saaminen suuritta kapitaalivaurioitta teollisuudelle. Täten pyrittiin säilyttämään intervention jälkeiselle uudelle hallitukselle teollisuus työkykyisenä, jotta se saataisiin käyntiin mahdollisimman pienellä ajan ja varojen menetyksellä. Tätä varten ajateltiin etukäteen suunnitella räjäytettävät kohdat ja hankkia ulkomailta varaosat hävi-

---

*) diversionityö — siltojen, rautateiden, tärkeiden tehdaslaitosten räjäyttäminen tai muuten käyttökelvottomaksi saattaminen armeijan toiminnan vaikeuttamiseksi.

tetyille osille jotta ne voitaisiin nopeasti vaihtaa intervention loputtua.

Sotateollisuus näiden ohjeiden toteuttamiseksi Kalinnikov ja Tsharnovski laativat suunnitelman josta K.... kautta sopivat Ranskan yleisesikunnan kanssa, sotatarvetehtaiden luettelon ja järjestyksen, jossa ne oli tuhottava. Tästä ilmoitti Kalinnikov tavatessamme keväällä 1929. Saman aikaisesti tämän kanssa annoin tehtävän teknillisesti valmistaa diversioonitoimenpiteet sähköasemilla sen järjestysluettelon mukaisesti jonka oli laatinut Kalinnikov ja jonka kanssa asia oli sovittava; tämän he tekivätkin" (Tod. 31.10 1930).

Vihdoin—

"Kuljetuslaitoksen alalla diversiooni tehtävät tähtäsivät yhteyden katkaisemiseen pääsuunnille. Liikennehäiriöt suunniteltiin saatavan aikaan muodostamalla keinotekoisia ruuhkia eri keinoin, ja äärimmäisessä tapauksessa hävittämällä rautatielaitteita.... Samanaikaisesti Laritshev sai tehtäväkseen valmistaa diversiooni kysymykset polttoaineiden varustelun allalla...." (Tod. 31.10 1930).

Mitä tulee vastavallankumoukselliseen sotilastyöhön, niin edellä esitetyistä syistä, syytös rajoittuu vain osottamaan, että tehtävät on saatu rajan takaa ja, että syytteen alaiset henkilöt ovat niitä vastanottaneet ja suorittaneet. Niinpä Tsharnovski todistuksissaan 16.10 sanoo:

Teollisuuspuolueen maanpetoksellinen työ Punaisessa armeijassa

"Ramsinin saamien, myöhemmin täydennettyjen Kauppa- ja teollisuuskomitean ja sen kautta Ranskan yleisesikunnan sotilasspesialistien antamien ohjeiden mukaisesti Ramsin v. 1929 keväällä esittää Teollisen puolueen KK:n jäsenille ensin alustavan, ja myöhemmin yksityiskohtaisesti laaditun suunnitelman Teollisen puolueen sotilasjärjestöstä. Minä tulin tutustuneeksi vain Ramsinin alustavaan tiedotukseen tästä suunnitelmasta keskustelussa Kalinnikovin työhuoneessa jo ennen Hrennikovin vangitsemista viime mainitun läsnäollessa keväällä 1929. Silloin Ramsin kuitenkin esitti vain järjestöaatteen ja kaavan. Järjestösunnitelmasta, joka oli Ramsinin laatima, sain tietää vasta keskustelussa Kalinnikovin kanssa vuoden 1929 lopulla tai vuoden 1930 alussa. Tämän sotilasjärjestön oli määrä saada aikaan räjähdyksiä ja muita diversioonitekoja intervention tapahtuessa ja tukea kapinoita, tärkeimpien yhteys-ja liikenne keskuksien valtaamista jne." (Tod. 16.10).

"Laritshev samasta asiasta 31.10 todistaa meille.., että meidän työmme intervention valmistelussa maan rajojen sisällä ei ole riittävä, ja ehdotti sitä laajennettavaksi Punaisen Armeijan osastoja käsittäväksi ja Teollisen puolueen sotilasjärjestön ytimen perustamisella. Sen tehtävänä oli hankkia ja välittää tärkeimpiä tietoja Punaisen Armeijan eri joukko-osastojen tilasta, ja mikä pääasia, vetää intervention valmisteluun sotilas spesialisteja, jotka aktiivisesti toimisivat armeijan tek-

nillistä ja poliittista valmennusta vastaan ja edistäisivät rappeutumista". (Tod. 31.10).

K.... tiedotukset intervention avustamisesta ja sisäisestä valmistelusta sotilaslinjalla esitti Laritshev, kuten sanoo Kaliinikov "Teollisen puolueen KK:n ensimäisessä istunnossa tammikuun alussa 1930, jolloin saapuvilla olivat Ramsin, Laritshev, Tsharnovski, minä — Kalinnikov".

"Teollisen puolueen KK:n istunto hyväksyi viimeisen interventiota koskevan päätöksensä, nimenomaan Ramsinin ehdotuksesta, päätettiin voimistuttaa työtä sotilasjatsheikkojen muodostamiseksi Teollisen puolueen jäsenistä Punaisen armeijan laitoksiin".... (Tod. 16.10 1930).

Samalla samoja yhteyksiä myöten tapahtui tuholaisryhmien rahoittaminen. Ramsin osoittaa: ".... Minun ja Laritshevin kohtauksen perusteella Pariisissa v. 1928 Kauppa- ja teollisuuskomitean tärkeimpien johtajien. kanssa onnistui jo aikaansaada kiinteä ja säännöllinen rahallinen yhteys Teollisen puolueen KK:n sekä Kauppa- ja teollisuuskomitean välillä. Rahoittamisen yleissumma sovittiin noin miljoonaksi ruplaksi vuosittain. Samalla erehdyksien estämiseksi rahojen siirrossa Moskovan vaarallisissa oloissa K:n kanssa Kauppa- ja teollisuuskomitea sopi siitä, että rahat toimitetaan 100—200 tuh. rpl. erissä pääasiallisesta Neuvosto-, mutta osittain myöskin ulkolaisessa valuutassa Moskovassa olevan.... kautta, jotta ei jouduttaisi joka kerta etsimään satunnaisia ja epäluotettavia yhteyksiä.... rahoja saataessa oli ne luotettavan henkilön kautta toimitettava säännönmukaisesti Laritshevin asuntoon, mutta hänen poissa ollessaan tai hänen ohjeidensa perusteella viimeisen rahaerän saavuttua oli seuraava rahalähetys osotettava minun asuntooni. Näistä toimista oli K.. tietoinen; siten minun ja Laritshevin ulkomailta tulon jälkeen puolentoista vuoden aikana tapahtui rahojen saanti. Rahoja saapui 100—200 tuhannen ruplan erissä ja rajantakaisien määräyksien mukaisesti toimitettiin ne suoraan Laritshevin asuntoon ja harvoissa tapauksissa minun luokseni....

Viimeisten puolentoista vuoden aikana, s.o. Teollisen puolueen uuden KK:n toiminnan aikana viime mainittu sai rajan takaa noin 1½ miljoonaa ruplaa. (21.9 1930).

Saman vahvistaa Laritshev. Rahat tulivat kuten näkyy, ei vain Kauppa- ja teollisuuskomitealta vaan välittömästi Ranskan virallisilta piireiltä (rahojen käytöstä on puhuttu ylempänä).

Loppulausunto

Tuholaisjärjestön rikoksellisen toiminnan todistamisen ja tosiseikkojen esittämisen jälkeen lopullinen syytöskirjelmä tekee seuraavat johtopäätökset:

"Teollisuuspuolueen" keskuskomitean rikoksellinen hallitusvastainen toiminta viimeisten kahden vuoden aikana esiintyi:

a) yleisen tuholaisuuden jatkamisessa ja voimistuttamisessa taloudellisen elämän häiritsemiseksi — työ, joka alotettiin insinööri-teknillisen keskuksen taholta ennen "Teollisuuspuolueen" keskuskomitean muodostumista;

b) erikoisessa tuholaistyössä suunnitelmallisen rakennustyön jarruttamisessa kriisien järjestämisen tietä lämpö- ja metallivarustelussa, energeettisessa taloudessa, tekstiiliteollisuudessa ja muilla aloilla, joka oli tähdätty yleisen taloudellisen kriisin muodostamiseksi v. 1930 — vuonna, joka oli määrätty ulkomaalaisten sotilasinterventsionin alkamiseksi, — tarkoituksella helpoittaa ja auttaa tätä interventsionia;

c) erikoisessa vakoilutyössä Ranskan kenraalien esikunnan ja Ranskassa olevan Kauppa- Teollisuuskomitean määräyksestä maamme taloudellisten tietojen ja erikoisten salaisten tietojen antamisessa, joka koskee puolustusta, — tarkoituksella helpoittaa ulkomaalaisten sotilasinterventsionia;

d) sotilastyössä, joka oli tähdätty Punaisen Armeijan rivien desorganiseeraamiseen ja petturuustoimintojen valmistamiseen eri sotilasjoukko-osastojen ja päällikkökunnnan taholta — samassa tarkoituksessa, ulkomaalaisten interventsionin helpoittamiseksi;

e) talouselämämme häiritsemistyössä, joka oli tähdätty erikoisesti Neuvostoliiton teollisuuden ja Punaisen Armeijan selkäpuolen tuotantovoimien tuhoamiseen välittömästi interventsionin hetkellä. Tämän rikoksellisen toiminnan sisältö kokonaisuudessaan ja täydellisesti perustuu esitettyyn syytökseen Venäjän Sosialistisen Neuvostotasavallan Rikoslakikokoelman 58 pykälän 3:nnen, 4:nnen ja 6:nnen kohdan mukaan.

Yllämainituilla perusteilla luovutetaan Neuvostoliiton korkeimman oikeuden tuomittaviksi:

I.

1) **L. K. Ramsin,** syntynyt v. 1887, Neuvostoliiton kansalainen, MVTU:n professori ja Lämpö-Teknillisen instituutin tirehtööri, oman tunnustuksen perusteella on maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen;

2) **I. A. Kalinnikov**, syntynyt v. 1874, Neuvostoliiton kansalainen, Valtion Suunnittelukomitean tuotannollisen sektorin puheenjohtajan sijainen ja sotilas-ilmailuvoimien akatemian ja muiden korkeiden oppilaitosten professori, oman tunnustuksensa perusteella on maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen;

3) **Laritshev,** syntynyt 1887, Neuvostoliiton kansalainen, insinööri, oli Valtion Suunnittelukomitean poltto-

ainesektsian puheenjohtajana, oman tunnustuksensa perusteella on maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen;

4) **N. F. Tsharnovski**, syntynyt 1868, Neuvostoliiton kansalainen, lukuisten korkeiden teknillisten oppilaitosten professori, Korkeimman Kansantalousneuvoston tieteellisteknillisen neuvoston puheenjohtaja, maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen;

5) **A. A. Fedotov**, synt. 1864, Neuvostoliiton kansalainen, lukuisten korkeiden teknillisten oppilaitosten professori. Tekstiili-instituutin tieteellis-tutkimuskollegion puheenjohtaja, oman tunnustuksensa perusteella maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen;

6) **S. V. Kuprjakin**, .synt. 1871, Neuvostoliiton kansalainen, SNTL:n Korkeimman Kansantalousneuvoston orgtekstiilin teknillinen tirehtööri, insinööri-mekanikko, oman tunnustuksensa perusteella maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen.

Syytettynä siitä, että:

1) eri aikoina liittyessään tuholaisjärjestöihin eri teollisuusaloilla ja asettaen päämääräkseen eri tuholaisuusmuotojen sovelluttamisen tietä antaa mitä suurin isku Neuvostoliiton taloudelliselle rakennustyölle Neuvostohallituksen murskaamiseksi ja porvarillisen hallituksen uudesti asettamisen olosuhteen helpottamiseksi, toteuttivat lukuisten vuosien aikana tätä tuhotoimintaa, tässä tarkoituksessa yhdistyen vastavallankumoukselliseen järjestöön kuulumisen johdosta ammutun Paljtsinskin ja tuomitun Shahtyn jutussa tuholaisuudesta Rabinovitsin alotteesta yhtenäiseksi järjestöksi, jota he nimittivät "I n s i n ö ö r i-Teknilliseksi Keskukseksi", tarkoituksella johtaa systemaattisesti ja suunnitelmallisesti tuhotyötä teollisuuden kaikilla aloilla.

2) Edelleen, vakuuttautuen sosialistisen rakennustyön kasvavien saavutuksien perusteella omien yrityksiensä tuloksettomuuden pidättää tätä rakennustyötä ja turvata ainoastaan tuholaisuuden tietä porvariston taloudellisen ja poliittisen herruuden valtaan pääsyn, ja tullen vakuutetuksi Neuvostohallituksen aseellisesti murskaamisen välttämättömyydestä ja väkivaltaisesta kapitalistisen järjestelmän palauttamisesta, uudestijärjestivät tässä tarkoituksessa oman järjestönsä poliittiseksi puolueeksi, joka nimitti itseään "Teollisuuspuolueeksi", ja laajentaen tämän järjestön työtä yhteyden järjestämisen ja toisten vastavallankumouksellisten järjestöjen kanssa tehdyn yhteistoimintasopimuksen tietä, jotka muodostuivat siihen aikaan, m.m. Kondratjev-Shajanovin vastavallankumouksellisen ryhmän kanssa, ottivat vastaan "Teollisuuspuolueen" toiminnan johtamisen, kuuluen sen Keskuskomiteaan.

3). Edelleen vakuuttautuen mahdottomuudesta järjestää aseellista kapinaa maan sisällä, Neuvostohallituksen tuhoamista ja kapitalismin palauttamista ilman ulkopäin saatavaa avustusta järjestivät yhteyden rajojen takana muodostuneen ulkomaille paenneiden kansan vihollisten kanssa, — kansallistettujen laitosten entisten omistajien kanssa, jotka yhdistyivät siellä n.s. "Kauppa-Teollisuuskomiteaksi", sen yksityisten jäsenten kanssa olivat yhteydessä jo ennen tätäkin aikaa tuhotyön pohjalla ja sopien viimemainittujen kanssa, suuntasivat oman tuhotyönsä edullisen olosuhteen valmistamiseksi ulkomaalaiselle

aseelliselle sekaantumiselle, nauttien tähän tarkoitukseen rahallista apua "Kauppa-Teollisuuskomitealta" ja ulkomaalaisilta hallituksilta.

4) Samanaikaisesti järjestivät rikoksellisen suhteen "Kauppa-Teollisuuskomitean" välityksellä aseellisen hyökkäyksen Neuvostoliittoa vastaan valmistavien Ranskan johtavien piirien Ranskan hallituksen ent. päämiehen Poincaren ja ulkoasiain ministerin Briandin kanssa ja laatien viimemainittujen määräyksestä Venäjän Sosialistista Neuvostovaltaa vastaan tehtävän aseellisen hyökkäyksen suunnitelman Ranskan kenraalien esikunnan upseerien Juanvilemin, Janennomin Rijaromin kanssa, tehden tällä tavalla suoranaisen valtiopetoksen.

5) Edelleen, suunnitellun petturitoiminnan kehityksessä:

a) suuntasivat oman tuholaistyönsä maan talouselämän häiritsemiseen, kriisin muodostamiseen teollisuuden perusaloilla v. 1930, t.s. ajaksi, jonka Ranskan kenraalien esikunta määräsi sotilas-interventsionin alkamiseksi, Neuvostoliittoa vastaan;

b) järjestäen Ranskan kenraalien esikunnan kanssa tehdyn sopimuksen mukaan henkilökohtaisen yhteyden tätä tarkoitusta varten erikoisesti määrättyjen Ranskan sotilashenkilöiden kanssa K... ja R.. saivat ja täyttivät Ranskan kenraalien esikunnan antamia tehtäviä vakoilussa, hankkien, tämän esikunnan antamien tehtävien perusteella, tarvittavia salaisia luonteeltaan olevia tietoja, jotka koskevat sotilasvoimia ja sen puolustuskuntoisuutta;

c) saman kenraalien esikunnan ehdotuksesta järjestivät erikoisen sotilasryhmän, jonka tehtävänä oli valmistaa hajaannusta Puna-Armeijan riveissä aina eri sotilasosastojen taholta interventsionin aikana;

d) saman Ranskan kenraalien esikunnan ehdotuksesta muodostivat järjestössään talouselämämme häiritsemisryhmän avunantamiseksi ulkomaalaisille sotilas-interventsionilaisille yhteiskunnallisten varustuksien, sähköasemien, rautateiden, sotilastehtaiden ja tehtaiden räjäyttämisen tietä.

Kaikki nämä toiminnot ovat otettu huomioon Venäjän Sosialistisen Neuvostovallan Rikoslakikokoelman 58 § 3:nnessa, 4:nnessa ja 6:nnessa kohdassa.

II.

Vladimir Ivanovitsh Otshkin, synt. 1891, Neuvostoliiton kansalainen, polttoteknillisen instituutin tieteellinen sihteeri ja Neuvostoliiton Korkeimman Kansantalousneuvoston tieteellistutkimussektorin johtamisosaston johtaja, oman tunnustuksensa perusteella on maanalaisen "Teollisuuspuolueen" jäsen, syytettynä siitä, että liittyessään "Teollisuuspuolueen" järjestöön ja tietäen viimemainitun tarkoituksen ja tehtävät, toteutti sen antamia tehtäviä, m.m. kävi välittömään yhteyteen vakoilu- ja petostoiminnan tarkoituksella Ranskan sotilashenkilöiden kanssa N. G. K... ja R... antaen heille tarpeellisia salaisia tietoja, saaden ja täyttäen heidän antamia tehtäviä, joka rikos on määritelty Venäjän Sosialistisen Neuvostovallan Rikoslakikokoelman 58 pykälän 3:nnessa ja 6:nnessa kohdassa.

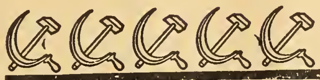
III.

Ksenofont Vasiljevitsh Sitnin, synt. 1878, Neuvostoliiton kansalainen, Yleis-Liiton tekstiilisyndikaatin insinööri, syytettynä siitä, että

ollen saman vastavallankumouksellisen tuholaisjärjestön jäsenenä tietäen sen päämäärän, otti tehtäväkseen vastaavien tehtävien täyttämisen tuhotyön alalla, ja paitsi tätä, henkilökohtaisesti järjesti suhteen "Kauppa-Teollisuuskomitean" johtomiesten kanssa ulkomailla, m.m. Konovalovin kanssa, joka rikos on määritelty Venäjän Sosialistisen Neuvostovallan Rikoslakikokoelman 58 pykälän 4:nnessä ja 6:nnessa kohdassa.

Lopullinen syytöskirjelmä, Neuvostoliiton Korkeimman Oikeuden prokuraattorin kanssa tehdystä sopimuksesta, vahvisti Venäjän Sosialistisen Neuvostovallan prokuraattori.

KRYLENKO.

TUOMIO JA ARMAHDUS

Kaksi viikkoa kestäneen käsittelyn jälkeen langetti Neuvostoliiton korkein oikeus myöhään illalla, 7 pnä joulukuuta 1930, edellä mainituille syytetyille seuraavan tuomion:

Kuprianov, S. V., Sitnin, K. V. ja Otshkin, V. I. — tuomittiin kukin 10 vuodeksi vankeuteen ja olemaan viisi vuotta vailla kansalaisoikeuksia sekä menettämään kaiken omaisuutensa valtiolle.

Kalinnikov, I. A., Tsharnovski, K. F., Laritshev, V. A., Fedotov, A. A. ja Ramsin, L. K. — tuomittiin kukin ammuttavaksi sekä menettämään kaiken omaisuutensa valtiolle.

Seuraavana päivänä Neuvostoliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea kuitenkin armahti syytetyt seuraavalla päätöksellä:

Neuvostoliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea, käsiteltyään Neuvostoliiton korkeimman oikeuden pyyntöä Teollisuuspuolueen nimellä tunnetun vastavallankumouksellisen järjestön asiassa tuomittujen armahtamisesta, päättää:

1. Koska tuomitut eivät ole ainoastaan tunnustaneet ja katuneet suorittamiaan rikoksia, vaan myös lausunnoillaan tutkintojen ja kuulustelun aikana paljastaneet vastavallankumouksellisen järjestönsä, joka oli porvarillisen Ranskan hyökkäyssotaa valmistelevien sotilaspiirien ja niiden käskyläisen "teollisuus- ja kauppakomitean" agentuurina ja toimeenpanevana elimenä;

2. ja koska neuvostohallitusta eivät kannusta koston tunteet ainakaan niitä vastaan, jotka jo on tehty vahingottomiksi ja jotka ovat tunnustaneet ja katuneet rikoksensa, muutetaan Ramsinille,

Tsharnovskille, Kalinnikoville, Laritsheville ja Fedotoville langetettu kuolemantuomio kymmeneksi vuodeksi vankeutta, jota paitsi he menettävät kansalaisoikeutensa viideksi vuodeksi ja heidän omaisuutensa pakkoluovutetaan valtiolle;

3. Otshkinille, Sitninille ja Kuprianoville langetettu 10 vuoden vankeusrangaistus muutetaan 8 vuodeksi vankeutta, jonka ohella he menettävät kansalaisoikeutensa viideksi vuodeksi ja heidän omaisuutensa pakkoluovutetaan valtiolle.

